

254

Pte A. Brande

מס' 3772 זמ"ד

17178

Sp Coy. 1st Jew. Bn.

Pal. Reg. B. d. A.

1. 11. 1945

החטא שלי

אינני זוכר מאי ימים בייתה בספרה בארבעה, יא"א 18
שלה. אבל אין זה חלילה באיזה לא בייתה אצלנות אצלנות
אחרים.

בית אבא שלי לא ידעתי לך קצת אפילו. אם אינני יודע,
הייתי את אבתי באחיון-על חיינו באיננו, וכל בייתה
חיינו פנים.

ביום השלישי זמנו בתי שלי לא ידעתי ביום
אנני יוצא באיזה מקום לערמו את גוף אוסטייה בראניה.
בבית לא היה כל ציון לעקבותיו. לרובם לא ידענו.

בביתם ואלקות לא היה יסוד כלל וכלל שיהיה גלוי.
בכל מקרה יפה בהצורה קצת ואלקות אולי לא ידעתי.
כך גם אם יש, באיזה אורח או לא ידעתי. רחוקה לא ידעתי.

הבנו אחרות על אחרות באיזה מקום לא ידעתי שיהיה
בביתם בכלל על חיינו עמו, באיזה מקום לא ידעתי. הייתה
ביום צבאות ביבואם מאוסתים - יבואים שיהיה. לא רק

לפניהם לא בדקו את האוס והפזל, כי גם בהורות
בגאנית לא בדקו את צב. ולצד תכופות נואים באורג
בראות עם חיים בולים מצבא אציקאי, או עם חיים אוקניה
וארסים מצבא צנרת. ככל כלי, הכוא אחר-כתיבצות שטת
ככל.

לכנו את עלי אנסקדג. כחוד אחד פשינו כעם באונים ובחור
וברכנו ילוא. בלי בו מצבא אנה קלן על פטים יבונים.
גאי שטון במצבים, היו בסדירת עלי סו-אחד על אנה עלוב
שואם. בלי סו בקיאו היה חרולת לאורג. בית סחולת
נבה בלוק על סו אחר אחרת עלן בקרקל. אוקי פנת-
קומט אחד. שגז שטון-אחד על אחר עלי עלן אצ"ן.
כל פנת' עם כוד באונות היו כוד אונם, אכל דאם בכילת
וא בספקו איצב אפול אירון אחד.

הלי בבא היית מצאוסבנדג. חלנו שלתי סו, שביא עלי תלית
חלוב, הן כל אי חרולת היית עם חרולת אירונים חלוב אונק
חלנו אם כן שטן נבא את נחת כלקל על פאוינו דור
פכיתו אק אפכינו היית אנה. * היו עם כלקל, אכל פכית
הוא כן וכאם אלא כע שביאנו ביטלים. אחר זק את אנה
שבי קלב אמה כל אלה. האמה כק יצא בגנה אחרת זו?
כון שבי הפסידה את באמה, אכל אחר זכר או הפסידה כל
פרט אחרת שטון בלכבה. בלא כל אכל אחר שפכנו אלה

כחוצות וקולנו דהתלבבות רבה, כהם בחורש אהב
ספרו שלום תולד זרעם וכלו אל אופייים בראש
השירים. ~~הוא~~ הוא אהב שגף באטו אל ברא, הכיר
בין הפילים את בואו אהילסבוק, הפלגו אהב אל
יאלנו זלמה אבא קבא, ואה היה לנו אהה זכבב, אל
התקרב ופסחיות שגו לנו, זכבנו בך שחירות האוטובוס
אהה היה לנו אל אהה.

זכבנו את החר שחמו אל אכבדנו אהמה פה,
וכינו אתה בחורש אל פניה חלה כו אל הפילים.
בבוקר בבכינו חלה כו, חינו אל פאולבא. אהמה, בנה
היה כהילם אהטכניק חלוצים את פאניס זאכב וזכב
ו. זכב כהה יחלוא חלוצים אהה. כאניה, זכב כהה כהה
טוב אהה, נוסף זכב - אהמה י. חנה, שגף ואהיל אהה
~~אהמה~~ אהמה זכב. אל אהמה זכב אהמה שגף זכב
אהה. אהה אהמה אהה אין נוסף זכב חיוני. אין כהה
זכב אהמה אל אהמה, כהה אל זכב זכב. אל
הזכב זכב זכב אהמה אל אהמה, זכב אל זכב
אל זכב אהמה אהמה אהמה, חיוני, אהמה זכב.
אהמה, חנה לנו את זכב, זכב אל זכב זכב
אהמה זכב זכב. אהמה זכב אהמה זכב זכב זכב
זכב חנה. בבוקר זכב חיוני אהמה זכב.

בכל אמת, חסר לו ביופי של פרחים.
בלילה השלישי חננו אל יב עליה מולך. אמאנו לא יצאתי.
את חזיר באיתי בק בלחי באטלי, ועם כה לבנו ~~ההוא~~ ~~הוא~~
צבאים. בביתם איני לבנו אל הפונאו. הנדר ליכזיב אולי,
לפני שאתה עבר כהם ימים, אבל באקו כה הוא צר
אמר.

ביום הרביעי הילכנו באטופאן. ביום כה נאלצנו באם לפאר
לצד ארבעים צבאים, בלל צלמים באופצצם. כפי הנראה
באופצצו של ימי הנאעם בלח נסתר מצבת בנין
למאוכיב.

בלילה שני הצפנים זכינו לזמורה - לא אבא זמורה -
במחנה ביום כה הייתה פלח במאונה צבאנו ומאנו מלאק
אל מולי אסתר את פינו האחיכות מלני פראנס.
כיה כה בלחיינו את חזיר ארביים. אחרי שיצאנו את
חובות איני כה, בחלתי לראי אלפי. את ~~לפני~~ ^{מאוכיב} אל וילא
בחיבה. בלחל סיפר לי אל אבא חובות וכלא, חכמי
ושאלתי כל פלח, באה באה אל נאח אל יתן פלח וכלא
לע כה פלח הלילה, חלתי לראו כל באה ארביים. אולי,
את קאניו וכלא וכלא, מפלח לבדין - אינה קלטה ויתבן
לפניו על היסוד, אבל אינה זמורה, אק על מפלי? כלח
שינה בלח. אבא ארביים כה אל וכלא, אבל אינה דת את כל

אמר אלך נפש היא כל מה שיהיה, לך המלכות על
עמך גדול אהב, וכל מה לא ראוי בדרכיו אל בני
קדש אל מלך. הנה זו המלכות והנה המלך. כהנה
לפיכך ככה דברך, כיון שלא כל המלכות ראו המלכות
מן לבנה של מה קרה והטיות. היא כל המלכות אשר היא
בשם וכל אכזבים אינה דברים קטנים. פסוקים הללו נמצאים
במהלך של בנים, שגארו בשם לני חבאי קדוש ~~שם~~ שם המלכות,
או הלכה שם על גג, ובקלות שלם אל. המלכות היא
אלה המלכות, אבל הלכה היא.

במהלך שלם נמצאו את יפיתים המלכות והנה
בבנות שלם המלכות, ופיתו שלם חוק דברים אל.
בבנות אהב שלם זה היו שלמים המלכות ואל המלכות
אלה כל המלכות. פיתו יכלו לזרוע גם לך שלם,
לך רק את המלכות היא לך.

במהלך יום זה המלכות ופיתו שלם. פיתו שלם לך המלכות
בבנות, אבל את המלכות המלכות ואל המלכות שלם
הלכה.

למה לך זה המלכות של יום שלם, שלם לך המלכות
זה המלכות לך המלכות. המלכות שלם זה המלכות
אלה זה המלכות המלכות שלם המלכות שלם.
המלכות שלם זה המלכות שלם המלכות שלם המלכות שלם.

ים זה גדול צדפה, לכל אורך הדרך הארוכה והרבה
יצורים. אין אני יודע מה נמצא עם אחת האמה, אך
האמה באינו היצורים רבים הכרוסים. אפשר היצורים
אצלו האים היו אוסוים באופן יוצא דופן. האים
היו אוסוים, הם היו אצל כלו שלטח הטאפי. צדפות
יצורים פייתם רבה מאוד. היו לטחם לפחות בין היצורים
יצור לא היה יותר אמאיים אטח. פייתם למחנה - לא היה
ברוסים. האקום זה יכולו לראות את פסח הזה על
הני עוף. גזי ביטון אבון באובי על שנים יותר אטחם,
אצלו ארחק על כמה אטחם אפריצורים.
דרך זו האמה זה גדול הצדפה, א הגדול הצדפה לא
ה כל סוף, אבל קא היה זכירה. לפי אפי? ברה פוכות
היו אצרה, בן גיט"ם חיוביים והן איליים. פסח אפיקין
הצרות הפכיים, פייתם חוק אמה זה ליהם בפכיים
האניים. אציק פני החירות אלה בהרה אלא זה ליאנו
האניים, ארכון אני אצף אלא הפנים. כל הסוף לנסוף
האניים לא היתרנו את אצף אצף אצף החירות, כלוק
בנסו אפרי הצדפה הראשון, היחטנו תכלת בלנו זה.
נ חולב אלא אצנים אפ אמה אלא כאית. אף בחורה
לפניה ופעה לא צדפות. אבל תורת כל האצקות
אלו י אצין את אבידות הצדפותם לכולת מאוד.

אחרי שנכנסו לזכות, פלגה חצב הרוח. היה זה כל
בבית הנבחרים האטלי, כשארץ קבעו לראש ולראש
וארכאו לזמן. בבית הקולות הגדול היו אגפים אדמואדיים
בבית כלל הייתה כאן הפלגה הזאת אגוד.

ליום גדול לא לברנו. היה האגודה לזמן-טוב. כל
אחד לא היה בזה. הפלגה הזאת קצת אצל היה
פלגה-אויג'ק'י. זהו זה. אכרתי אתי חרולת, ולא
כל זה, היה כמעט לא נבדקה כלל. בסדרה זו היו גם
כרדה ביצורי שבה. י. אמרו שאלו הם ביצורים אקרו על
אבל בוכות ברמות אכ, אין לי.

בילה חנינו על זה איג'ק'י. בחנית לזה זו נכחו
אסיריג אטיקאיים. הלחנו לחנה חנה אטיקא. בילה זה
לא היצטרפו לנאט אורלינו. בחנה זה לחזים כרדה אמו
ואולי אפיס אופיים. בכל אופן שאנה אטות. מסל לבק אופל
לתי האגוד חבר אובל, קולנו, אקולות, דת כסא אסופיים ולו
סיפורים נוספים. ולא כולו זה דירה. אכירה כזו לא דירה הוא

אנן בפיס פראטונה. בזה חזק איטות אטלקיות אקבל אתה
כרטיס לדירה. באת הדירה שאפלט אקבל-חזרת כרטיס-ה
הגורל פסלי לפמאת. אי לבא עם ספא קטן-זונה ספא קטן, א
לפתחם וזהו ספא גדול או אפילו בקדוק-אגאש לז את
בבקדוקי. אחרי לית-אילה-אבה, יצאנו בדוקר לסיום

Die A. Braude

256

17178

Sp. Coy. 1st Jew. Bn.

Pal. Reg. B. L. A.

v. VIII. 1945

החלף פלוג!

בגלל שבת פלוג פזבריים, בלגט כל בני החברה יצאו
לפניהם או לפניהם. החבר שקט ואין מפניו. ילדתי לכתוב
לך אכתוב.

בדוק חילוקי למו בואר. חלקי בו, היה כל אחר. קבלתי
אכתוב לך גילוי 19/11. קבלתי גם אכתוב אחר אחרתי חלקי.
לפי זה לא אלה לך כל אכתוב, כי אקווה את שמקבל
היה לך אכתובים אק- בחלקת פזואר לפניהם לך.

בגלל אסור לך קבלתי כל אקואל כאן.
פזואר פלוג יחד עם פזוארנים, היה בקרקטין פזואר.
בקרקטין נאצא בחלק פזוארנים בני פלוג קוארתי, פזוארנים
פזוארתי אחר פזואר פזואר. ככה פזואר, שאינה פזוארתי אנו פזוארתי
קיים חלק פזואר, פזואר פזואר פזואר ככה פזואר פזואר
ואתפסקו פזואר פזואר פזואר.

אחר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר
פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר פזואר

אזר שטיות נוספות. כבר אמר יותר חשב שפויזין לנו,
שפויזינו כאן היא רק זמנית. לכל הבון לא יותר אלא
שלושה. זה האם ואין האם - לא יבוצ באופן כללי. שאף
מתחברת לעבור אמר אפוא. אם שאף זו הגלם, אם
בזר שפויזינו יהיה - שאיה אל לבויים. בולר צריכה
אקרא אילון לבויים בזמנים, שישקרו ביבול שטחים להבדל
דיביסום. התפקיד לא יהיה נעים ביותר, אך אלה יותר
טוב משניהם בזמניה.

אפרות לרב יצאו חזרה. יצאת עם בל אלה כמה
חברה.

היה לזה בולר - לא כל. אמר בולר חזר - שולרים
וחמה אלף, אך מצטרפת לאחד את אמר בולר חזר. לפי
סתמולו חזר - הייתה אומרת חזרה יותר בזולר.
כבר הכאן האבדק אלף - בוי אופיה בפואלי. לפי
זו. אין ספק שאנו נמצאים בזה בלתי אופי אורכיסטי.
אזהר. בולר בכל חלומות כחמה ובהכרח אמר חלומות על
בירות - נמצאות חלומות בזולות על האק. דאסר ניכר
על חלומות, בתוספת כחמה, "אנו רוצים שיחזירו לנו את
האק אלנו". אנו בילמאנו אוב אפולר. זו אחי דגיר
סה גלויה, שאק באיה בזב בליו ואכזב - ילגם משלם
וכנראה לא אפטים האק בולר - הכורלם חזרת האק.

גדי שני מאבדק, כמו שאפי' הדת של האובססיה. רבו
החטויות אלה. קבולה, אפי' של כק. כפי שאמרתי, אין
תופעה זו אחת אלא שבו. רוב תולדי באניה הם קטנים
אפיקים.

הדבר השלישי שיש לציין, זוהי אבידות האובססיה. אמנם גם
באיטליה הצפונית, נפוצו בתולדות אבידים, אבל לא גרסה
תופעה זו בקרב מצא האובססיה הכפרית - שהיא כהיא
יותר מדידה אבאובססיה הצפונית. כאן כפי'ים טרם ראינו,
אך כנראה שאפ'ר אלאו קט ומוזר אל הכפ'י. נוסף לכך
יש כולם לאבידותם היא יותר טרופה באופיים, והיא אינה
כך אהפה אחור.

חבר לך כל מה, היו כבר כמה אקרים לדבר האלטה
אנטישמיות רבה. כך אלא, אל יב חנות קטן כמה חדרה אלה,
לכן אל בלל חנות חיי'י אלוכה, ~~שלישיה~~ אל הכסף שנותנים
לך, כי הקונים הם יבאים וימנן לימנו לו כסף אבוי'י.
בחטויות לא נראה חוסר, הן בצרכי אכל ואן דאיצרכים אחיים.
האחרים יקרים מאוד, אם כי יותר בולים אלאיטליה. בצרכים
כסולים הם; דירה ופירות.

דרך כלל גמנו אמאל אבדה לתולדי חזיר. אין ספק
שהתולדים החסונים אפ'ר צד, ואנו יצאנו אלה. ליהיה לנו
פחותה בכס. אמאל אפ'ו אבוי'י את כל כספינו, אלא

התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות

התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות

התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות

התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות

התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות
התורה והמצוות

הנה, אהבתך אהרון / מ"ח / 24 / יום, אהבה על זכרון
אם תוכלו לראות לי אהבה משה? אם לא, אהבה על זכרון
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.

אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.

אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.

אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.
אם לא, אהבה על זכרון. אהבה על זכרון. אהבה על זכרון.

אהבה על זכרון

Pte A. Brande

17178

Sp Coy. 1st Jew. Bn.

Pal. Reg. B. L. A.

257

5. III. 1945

כתוב פולין

בוקר ביום שישי לק אכתב בתוך באבז כוח טוב, ואולי
 יכול היה לסיביות ארוך יותר, בוקר ביום אחרים רק של
 ביום קבלתי של אכתוביק א 22/III ו 23/III, דאכתי א 23/III
 את הפתיקא אל בוקר. כיוון לפתיקא שפרסם בפני א
 אצב כוחי, ויצאתי קצת לטייל. חזרתי כהרף, הפסק קרוב
 לפסק. לפי הפוקים שהפסקים - אפסיים אצפיתו את פאאר
 הפסק 10. אני כוצב לפסקיק קרב אכתוב כתיב אילום
 לפסק. אמאל קבלתי אמט אכתוב ווא לזתי, כי חסית
 יפסק ארוק. לפי אחי של י. משה ארוק, אאמ איל
 דבר קונקרטי, אלא משה אלוזבת טובי פסק מאת. מוס
 לפק, אינני כוצב לפסקות את פכרות לפ פסק פכאני
 אא כן כחלום, אני חולב שתינו את פסיקות ואולי גם לפסק
 אותם.

אכן אסיים הפסק. כ"י שלם ושלום לזרבי. אני פולח לכם פרה
 מאד ונשקיות. אכתוב

קבלתי גם את תואנת פזן.

Ple A Grande

17178

Sp Coy. 1st Jew. Brn.
Gal. Reg. B. d. A.

6. VII. 1945

תורה בשבוע

אמרו קיפוח את שכולל חכמה. כחידתו עץ, כך הוא
אדם. ביו אדם זוכים עבד, אצל עבד אדם אינו אדם
את עצמו. קי. אפולן. כי. אמת. אמר. למה. יהיה. זה. זה.
בהם. ה. עמי. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.
אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.
ה. ישת, יתכן למה אמת, אמת. אמת. אמת. אמת.
אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.
אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.
אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.

תורה של שבוע של תורה יהיה חכמה אמת. אמת.
26/11

הנה אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.
אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.
אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.
אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת. אמת.

כמה אולם, אלה אסופקני כאם פלפולתם אמה.
מה נוסף לחילה לעזוב כלל-כבר כהנה קל. נראה ל. שם
בם על מצב הריאות. כיוון לשנות את פלפולתם על מלה ב
אכרוב עם פלפול. אם כן; מצבו של כלל נראה ליביות טוב
בך הם אופן סתמלתי. הוא נראה לי (מתי לק לכולם א
לאנ יותר מדובר אמנו, פיו כאן לפלפולו לראו ציור אמנו
פלפול (ענין). פלפול זה למטה אנה מצבו של כלל-טוב מצבו
הפסיכי. אנה חושב עלם מפניו אם אמר, לבין כל הפלפול
לכאיה, לא פלפול אף אמה ליהיה בה חסד ובריאה
כמו כלל. לא אורח מצבו כלל מצבנות וכל אלה פסיכו.
אחר נראה מצבם של פלפול. מפיה פלפול כמה
פלפול במאוננות על חוליה, כאם כאם או אףות סתם
אין לכחם עם, לפי מצבנות. לא תאזר פיא מצבנות
החלשות ופלפול קלפול. יתכן לפלפולתם על כחה פלפול
אחרים, מפיה פיה לבין מצבה בוקר יבירות, אף כפלפול
כמה אנה את כלל-בולטות מצבה חולשתו מל.
ואלה זלפול. פלפול נראית טוב. חסד זה עם אמה
אמה וצד-מצבנות. היא יבנה עלת אפיו חסד. פלפולת
יש זה פלפולתם כמצמות ומצבות כחולשתו למלם אבונתם
יש עם לבין לפי נלית מאור. פיא יולת טא אמה פלפולת
ורסיוס פיא יבנה נחשב אמנו.

אם לא תעשה, אינני יודע מה אכתוב לך. לפי דברי האל והשמים,
הוא יבא יחד איתך בלילה הזה. באמת ככה הוא
יבא. הוא ביום ולילה את פאורט, צדיק היה כולו אדם
הוא, אבל לך הוא לא כתבו לי על כך.
על לכתוב לכתוב היום $22/11$.
למה לא תכתוב לי את דבריך ותלמדני? פשוט לא תלמדני
למה עליהם. גורלם כבדתי יחד בני אלפתינו. ואלו איתך
לא תהיה יבנה. יבנה פסחתיך דדוקר, אחד הפסחתיך
ובם אהבתי. לילך את הקום אחראו, הוציא אותו אחראו
אזיר אותו איני ביוסטאפו ואז לכתוב לך על יפי. אז
הייתה זו הפסקה סגורה, לא כל סגור לכתוב.
התקבלות על האל והרבים. למה למה אחסי הקבלות. אז
ביום ארבעה עשר, תוכלי לכתוב את האל ביום ג' - אין
ספק שהוא יודע לכתוב. את פנינה תוכלי לכתוב ביום ג' ופנינה
תוכלי, ביודע לך שאתה יקבלת מי קדתי את אכתוב $24/11$
ני אכתוב $23/11$. בכתוב $24/11$ כתבת לי, כן, אחראו כתבת
אתה ותלמדני לא לכתוב אותו. את סגרת לא אכל לכתוב.
אתה הוא קדתי אכתוב $23/11$. את קצת אבולד ואינני
למה אתה תלמדני לא לכתוב, או כתבת אולי $23/11$
: אכתוב? את תסכרי לילין את האקלים, כתבת לי את
הייתה.

על אשתך. באחד. 26/11. את אלה. על המעשה.
לפחות מה יום הכתובה. גם פלגם כשהם על קר.
כתבו אחרי קראת באחד. להלן. לילית. חתה.
עלם דינאים. נראה לי לפעם. חתה. קרית. קרית.
כיוון קראת היום את כל הכתובה. לאלה. היו. יוצא.
כזה. את. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
לפני. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
לפי. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
19/11 ו 24/11, חסר. חתה. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
באחד. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
לפי. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
לפני. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
לפי. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.

א. היא. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
כזה. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
אחד. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
דינאים. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
החלום. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
את. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
לפי. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.
לפני. חתה. לכתוב. לך. את. הכתובה. לאלה. חתה.

פנים. יתר אזה, וא הצלחתי ליישור או עם אהבו
 סרטיה לפה עצמתי את פנים אלף הייל. נבזה לי.
 לכתתי לך אה, לוקא על יד ים מה זא היו כל
 פנים. על יד יגור אחים היו פנים לספוס, כנול: גיל,
 ליר, קידה אלפתיח אמול. אילו על יד פנים כוכב הייל
 אז היפה תורה כל כותבת, כק- ארץ ילראל. כק
 מאן לי כל אפלות לזכר אהלו נוסף. את אהבת
 לזה עם פנים על בני אפלות, לזי דבים יחד עם
 אכתה ככה אהרקה פ. בקנה למפני עם וילואים,
 אמאל אליהם.

זה לאינם אן לי כל תורה אפוקת. אמאל זא נאמן
 לי כל פנים על אפלות חברי קדובינו. דבק כל
 נאמו אלפים אמור איהורי זראנא. אמל יתכן ימצאו לזר
 יבואים להולו לרוביה או להולאו כפדיה ובלא פיות
 באל זראנא, לכת מרוא. אלפי בלו כולו אז יאני יבול
 לחסור בזה.

כחלה, את רואה לזם הפלם אז כהנת הכול, אמ כי אן
 יולד כהר באלו אלפי לזר. באלק הפלן פיה כאל כול לזר
 כזה חקקה "לבלו לזה הפני. כזית להוליל כזה אלויל לזר,
 אמל אז אלפי כזה מזה.

אלפי כה לזרוב. קולו אמני היכה, כהנה נשקוח חלוא.

אהבה

Pte A. Brande

260

17178

"Sp" Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. B. L. A.

8. viii. 1945

רחוק שלום!

הספקתי פה הרבה. עדין עכשיו כותבת עליה
אכתובים, אאנש קצרים, אך בכל זאת אכתובים.
~~אכתובי האחרונים~~ לא כותבת לך כל ספר
ואי-פיהם האחרונים. באיזה מאפסוך אעלה זאת
לפניהו.

אם בן אחיו איש לרת. פה פהת הפסונתה לפני
לפיה. גוהי עדין צפונתה הפלנת לא רחוק אפוא
הפגתי. לא נעלה. הפידות יפלות לך כד. זה פה פה
יש לקבלה את אכתוביך א ¹⁹/_{viii} ו ²⁴/_{viii} ופאכתם הפקתי
לפניהו או - ²²/_{viii} - זה הפיה. היית דאבב רוח איוק,
אזן פה נעלה. כל פיה יפתי החבר ולא יפתי
החובה. אכתבת פיה פיהת הפחקה פלו תורתה.

כאלו כל מי החוקר לבדו. זהו זה שצדקו פיית
זו מי אוק. כשחזרתי לחבר לפני אמות צדקיים,
אצאתי את האמת עם הפתקא למ בוקא. ארנץ כה
הפק יאוי אג. אחי פצדקים בתחלה, ונעלה-יח
עם חרש-ליל.

סינו פני כאלו פלור. פני אנה כאלו אורח אל
תולדנו וזוהי פני גדולה בחלק, אצרות כה כסתפקנו
בדיקור קצה כה.

אין פני כו שם בבה אומה. פני פני תחילת
וכתוצאה אנה אלקאבת. יגש למ אמש בנינו יפיש
זו גינת עירונות יפוא, אף כפי שארתי שם צד
אומה.

כיון לא היה לו עם לחברו באופן אומה, אכן
סתכלנו על הארות. הנה פני אף לא סתכלנו
כה ככה עם הארות כאלו הפלש. והייתה לנו
כולה דבדרי. סוף, סוף צדקת אפוסאט אכה
פדקים, סוף; אומה, תלבושה נאה, צדקת פיש
אלקאבת, י אומים עם הארות יפוא, אכן היה זה

למטה. אבל אנו הסתכלנו אחתה אחרת. פשוט
כצינו זראות דחורה יפה. אם אסור לך בין והלון
המחשבים שלנו, אזי כמציאה תיהיה אלפי אור.
הסיום באפסנים נראה כק: דחורה אחת ביה זלזל
כולנו (הינו שלל איש) - לא אפצית, בנאץ זלזל
אחרי המחקר בלתי, בלתי נש אחר בולט לנ
זו לא אפצית. אלה זלזלתי, זלזלתי כולנו, זלזלתי
הקצוץ גורם אור, בנאץ לבלתי זלזלתי. סיכנו
אין אמתו יכולת זלזלתי זלזלתי. ייבן
לבצורת ~~קצוץ~~ אחרים לכה יפה, אך אין לי ספק
אלו זלזלתי היה אפצית בך בת-אביזר-אחרים בלזלזלתי
הלש; זלזלתי היו כצים אחרי ~~זלזלתי~~ זלזלתי.
דברינו חזרה הייתה לנו אפצית לכה זלזלתי
~~זלזלתי~~ זלזלתי אחת לבצורתים יפצית דבקי בולתי
לנליקות. דברק חזרה נלזלתי דבקי. נלזלתי זלזלתי
לחיים, לייש לך נלזלתי זלזלתי ואחר אפצית בלזלתי
לך זלזלתי זלזלתי. כה אבד. נחזור לנליקות. בלזלתי זלזלתי
נלזלתי זלזלתי זלזלתי זלזלתי זלזלתי, אפצית

לאמר גם ליבושים. הם היו מצב רוח טוב, כנראה
 עליו מקובל קיום הישגים יחסית יביבורים, נו וכו' ארוב
 הכאן פתגמו. זה אמר לך חלום אינו רוצה לל
 את עצמי, אבל אוק לומדה אמר לך לא יאל להיות
 מצאם פנימית אפילו סודיות - אם ילד למ פאקט
 לשיקור. אמר עם יוצרם זהה לך.

דקיות, מצפונם ופיקר הצפונה גראו יי באר
 וזה מכבוד. אכתי לחיל טוב למעט נוסף לך
 אכתי יאל ~~הצפונה~~ ^{הצפונה} אכתי אכתי אכתי אכתי אכתי
 "בן למ הטח עם הייתי אכתי אכתי אכתי אכתי
 לך למ אחת לפנות זאי יבילי, אכתי אכתי אכתי
 לפנותם יוצרים.

חלטה לאכול לפעל אכתי. לך פוף, אכתי אכתי אכתי
 פילתי אכתי - הלם. לך אכתי אכתי אכתי
 כ" שלם כחלה, שלם אכתי אכתי אכתי אכתי
 את כולם חזק. אכתי אכתי אכתי

אכתי אכתי אכתי

Pte A. Braude

201

17178

Sp. Coy. 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. B. d. A.

9. VIII. 1945

אלום זק בחלום

אם כי הלכה אוקראינה לבין-רק ברגל חסרה אהיות
הצבאים, גם אין אלום בחבר שפירא-באט כולם
לודזיס, בכל זאת אהיה פה רק באה אלים.
הלכה חלל צדיק את הצאת אשכנזיה. לבי את צדיק אהיה
את הפכויות, את צדיק לבי הצאת הלידה לקבל את
זקניו לשכתי לזקן, הייתי לבי רוצה אלבי לחצי
הלכה-שלי.

אזב אלום אצלו. לא עולם בלום ואלוהי כח
אוכזר עזות וזקני חוסה ליה. סעדה זקב אלם
שנים אספיקי. קלה אפידם עב אחריו צדי החבר-חופים.
ובה יבול אימות הלכה ליהם זקב אצלי כח.
הלכה צבאים הלכה, וחברתי אוקראינה אהיה.

אין לי את אלוהי אבותי. את האמת אומר לך, ישאלו
אצלך את שלא יבאנו ביום הכבודים של האלוהים, כמו כן
הוא זה שבביתנו אלוהים הוא שלישי. ~~האמת~~ אומר לך
על יום שלישי. בלילה, התקיימו כאן משיבות לא אלוהים, אלא
ישירות של "האלהים". זה יצאנו מן תבנית אלוהים, והוא
עלם זה חזיתו בהם. לפי דברי הדתה אלהותם ו
התבנית, אני בן בדרים אלוהים אלוהים.

כן חזרו אין בן. חזרו אלוהים זה בן אינו יוצא.
כדי יום שלישי של חזרו אלוהים, גם הם זה קהל
אלוהים דאלק יום אלו. אמרו היו אלוהים סובסטי
ויפוצו, גם הם זה יוצא חזרו אלוהים.

את מחשבתו זה כחמי דאלק כל האלוהים. הוא תבנית
לפני אלוהים, כחמי שלישי.

קמות תבנית עם אנו נשך דאלקור אלוהים. אלוהים זה
יחשק.

זה הוא כחמי.

עלם זה כחמי, קמות אנו חזרו שלישי.

אומר לך

11. VIII. 1945

חולת שלום לקר!

היום קראתי אכתובך א' ח' ו' 3. באחתה שלך נכתב
 אחרי הפסקה של שלום ימים. אלוה פדדתי, לאחתי
 ובלקראתי את צאלט בראשון, מאה אבילתה זי לשלום
 ימים זה כתיבתה. הוצאת לבאילו זה ערשתי על כך שלא
 יכתבו לך אמתא. זה שלם כאלוה שאני אבילת יום
 וכתובה. אדם תמיד חלים הביולוגים כמאין לי כל
 יאמלכות אכתובך אמתא, היה אצב אחת זמארי. אני אבד
 לך יוצף אהה זה כתיבתה. מאן היה לי פי ותורה,
 לזה אכתוב קראתי אמתא, ודבר באה זה כתיבתה.
 הדין אופן זה יבולתי לכתוב. היה לי איב
 אצב רוח אלונה, זה יבולתי לעלות דברי. איני יוצף
 לך, אה הפיא לי אצב רוח בה אפולתי. זה לכה
 זיאה פיו סיבות אוחדות. כל סדר היום והכול אסביב,
 חביב היה לעלפין, אולי לפיך. בקיצור איני יוצף
 יאסביב באה.
 על שלום לעלות לכה יצאתה למארה. אקום הלמירה

מאז כ"ט קינאתה אמתנו, כמו אקום למאז סתפקת
פראטית על הדריגה. אקום אולי האפקטיב, טובי
טיבה לתיקת אוקרת תלמי אים אסביה, וכל זה
מאזא דגן עצום - גדול. כזוהי אבום את האקום
אזל אגז פאזי הפכי. לזכר אהליה בתחיל אטפול
זלם, למט למט הוא גזר והאלק לזכר כל היום. היה
בה יום סתומ טיפוס. על ארבות אכנס ואזרח אירופה.
אלו מאזאם לזכר בחצי האשון על אגוסט, ואזרח בה
כאשון תלמי נושנים בהר אהלצים, י.י. השלבת אהלים.
אגז אורי כזה אלו גם כן לשלוח אצם כוח אפולתי.
יכול גם אגז אורי כזה להנצח אאוב, אך לזה בהם
חבר לקט, חם ואילמו קרוב ויקר דחבר. יתכן גם, לחם
באפולות אהלות אלות אלו בלתיאור, זוכרת אחריה אצב
כוח תל. ובלשטיה היא לשלמה, אפי אצאם דכוח
שליה, כך גם אמאל, כלפדביו פוביל על כנולת
יפן. טלפי היה לו. יציע זו הייתה אפולרת גז
על אהרה. אפילו אהרה כפוליה. אחת הדאים תלום
לפסק, ואיטום פרטי. אין ספק לקצב השחרה יזכר.

ובוקא גטאון פו ביינו קצב פליחור זכר יי אצב
זכר בוח נל. זאק? אע יבול אפסיר זאמ, אדל זאפליה
חולק אע ~~לוי~~ ~~כב~~ ~~פאלק~~ זאצב רוח
אצורת שפחל זאקל דוקר. זאמ אפסיר אע אר
פכרל אצב רוח, אחי הייזילע שילן נפנע?
זען מאחורן זעכו אצילו פלאנצור שדקרו יאמל
קבל חופל ארצב. מור פאפל, לא היי יבול. יבול ק
אחי, שפיל זאפול אפסיר אינאדור, שפיל לא תעיה
פכרל אחרי, אלא אק וק פפיה, אבי זענען
זאפיל הייל, יבול אפיל חלילן כל פאנעל לטור
ליחור - פחור אחי. לפי פכרל אפסיר
היי אלה כל פחילע לטור פליחור פאפ פוא זע
אפכר 30-26. מור פליחור פא. פוא 34. פלן הייג
פי תקור פאמיה דין פנעם אפאפל. אב היי פי
זאפיל פק. יבול לטור פליחור פא. יבול פכרל
זעלע, זע אב חלילי פפיות חולל פפיות.
פל אחי לקצב פליחור יבול, היי זע פלילן זע
פל ימאר 1946. יאמרו 30 קפולו, לפי זע יו3א

למזל השמירה לא יניץ סוף ינאה או התחלה פהואה,
בן גמאלן אוטמטי אני יוצא אמתור לחופלי. יתכן
לא א צריק לעצמתי אל כך, אך אי יל עתה בצון אל
לידיות גדית לפנות כזה יאנס. בייג אכן לקרא
חופל חופל יאנס והאזינת פה זלרת שלמה חפלים
נוספים. אלא כן אין אל אי אלתה ברגס. ברצון או
יבא בצון נצטק לחנות ליד חצי לבי. אין גם אמת
נפלים שיואלו לרכי-באה נוספת את השמירה. החד
ביתובי לאה שקימא, היש גאר האמתה באמרה פרוקו
חחול לכה אין כל סבה שקדילאו את השמירה.
כרת אנה לק אל אבתביק. אלתה אמתו שלאל
ולא בגלובה. כחלה, אני כואה לאבתביק לא אצטייג
ביאיופוכאציה אצוקת אלתה בקידול. הנה באבתביק
אחול/28, את כותבת אל אסידת פנידה אנואל, לבי
אצלינו שלמה לפולות. לך קדמת אבתביק בה, לא
יבתי כלל ואלא לאצלינו נאצא נלתי. אמנס, באמה
לאבתביק כותבת אי להתקילאו ביוניק אל קדמת נלתי,
אך לא כותבת אל סיכום חילובי ואלא לכן שלא יבתי

אם הוא הולך. לא הייתי אולי חזק בו, כי אולי
אם חשבתי כי כך, באם היה נאמר או לא. אלא
למרותי אני צוה. עד שמה טוב ויבין אבאנו (אשר)
בפני-אמת) זאת איננו צריכים להזדקק אפילו בקרב
אשר אצלך אק וק אצל. אלה מאי זק, שיוצא
אם אסור בה רב, כגון לדבר נאך האלף אי
כא האיון יפוי. אינו טובה למהלך כאלו אה, תהיה
אם כל היתה הנה אסרת איננו צריכה, אכן אגוד
יבנה בו אני אקרה להתחיל. שיהיה זאי, ואם
תהיה אפוא מקיים כלל.

נראה לי שבתה זק אס החזיקה להלך אה.
כעתן היה ככה בלילי הפיץ אטיסיה, וחלבו איך
אשר אהם צריכים האלון, נפכנו אהל מצא
דונציה. בהיבצאמת אחי אה נסח לונציה,
כה דהו פתקא שחל וברק אהו יקנה לה
איה אהם דגנים לדוכס. חל חכר האורו
יום ~~א~~ אהו נאלו לפתח. הפתקא אילו הפיץ
היום האחרון זיהיות אה, כך למהלך אן לא היה

לו, וזק כספו אכל. הוא הצליח להשיג קצת כסף
וקנה כמה דברים לילדיו. את החלקים שלו
הצליח להושיט. קראו אדם זכור הוא
הצליח.

החלה, אני בזה אפסיק, "הבן שלי לא אהליך
יותר. אני רוצה לראות הילדה. אלי לקח את
אלקו למסרה הזקנה, כאן בן צדיק אני לקח
החומר למסרה לילדיו. "הבן לטובה של אדם
שלי, אני מצרף לכתבך.

הוא אדם זכור, אני שוחח איתו ולקח חלק

קראו את החומר. כנראה, אפסיק החומר לא
אזכורו. אני שוחח איתו החומר. לטוב לא אזכורו
אך זה החומר יכולה לכתוב אותך, בן צדיק שלי
אזכורו את חלקי לכתוב את חלקי, ואני
אם להחומר שלי אזכורו שלי אזכורו.

החומר שלי

263

12. טו. 1945

החלום שלום

האקרה לא לזנה לק אמאל על אכרדק א 30/11.
האקרה יצא לו אלופה. הוציאו לפה, יו לי אה אכרדק
לק ביאם.

החלום, הוציאו לי. האם לא בעז לקולוס לזנה אמאל
לזנה. שחתי לפם כסל, הוציאו וחצי לפט יוס בולחתי,
ואינני אמאל לפטין לא קידול את הכסל. ביקולתם
שילחו זה בק לפט אכרדק-אמאל ד 30/11. החל לפה
לא היציף.

החלום, האקרה לביטראיק ובסוכה האציף יציף אל,
הוציאו מי לפת באה פהלם. האליה, האם בפדחים
פאלו אינם אקולקאים, לזנה, אק אפלי לפטיה האם כב
טאה או אקולקא. שיליית, אק אמאלש דבס. "המן
לפטיה לא יוצרת את צורת פילואל.

אלי ~~אכרדק~~ אכרדק אכרדק לפיה האל. אם טכס
קדמת כחמה אפאל, מי הוכחו לפיה אפיה הפתוחה
לא אפטיים או בוסקה. הייתי אציף לק לא לפיה

בבית יקרים יבוא לקרות * ולפי הכוונה יבוא
את מקומו של השופט ג'וזף מילר.
בסוף אכתוב את ~~המכתב~~ המכתב לתוך ארון של הילד.
לא בדברו אלא על בק. אבל אין לי כל ספק שכל
יחידה שלטון בקיבול. אין לי גם כל ספק שהוא
יסתכל בקלות לחיים אלו. אחרת כה אינני מאמין שכל
ילדו בקיבול. קשה לי לאות את פרטיה אולי
חברת קיבול, אחרת כה שלא פלס היא אחרת לי
שלא מסוגל להיות בכל חדרים שיהא. אינני חושב
כעת לערוך את כל ביטוי, נשאר את הילד
על ישיב את פתחוה.
לחמי אהוא אחרת זק, לפי כל זכרתי אפילו
עם אחיו. אפילו נשאו בידה אולם נשאו כל האשים
יש להם קרוב כלפינו בפרט. אולי יש גם לי.
למי קובינג בפרט, אבל אינני יוצר עם אחרת.
כש סוף הפלס.
הי שלם חלוק, שלם אולם. שיקות הדות אפילו.

עמנו

13. VII. 1945

רח"ה אוקן

קבלתי ביום אחרת בק אה"ה. אלה אכתוב בה,
נדבתי ל. לוי. אה זה"ה. אם מצטרף לח"ה אלהוא
אזלם באת בסוף האכתוב.

אני רוצה לנצל את השקט בחצר ואכתוב לך על
אם ללמוד אצל אפי ח"ה לביקור בק"מ. ק"מ.
לוד בתיבתנו באיטליה, יבאו לני ח"ה אה"ה לביקור
בצפון גרמניה. הם יבאו בזה וכמה אחרות פליטים
דבראניה וכן בהולנד. באינפורמציה לנאסרה לנו
אזל, נסח רק אל האסן ברזן, כיוון לפוא האחנה
הדבול באתה אהאדוקים, ואחנה בה הוא הוא למ
פבר באחבת אחרות ההלצה.

אחנה ההלצה ברזן. בלזן, לא קיים יותר. הוא נלחם
נלארו אהנו בזה להימים אפכוון ואכראון. אחנה בה
היה אפויסם בק"מ אה"ה הפנקי-לבן. בלונה ההלצה
פיו אצוחות הרופת לנהפוח יואם ולי-אופט אופט
אנלם חיים. אל הגסינוס לא נפסקה אל לרזן. נלארו

לדבר כיום באה ארמי הקראט'ריום ואל יפס לדואר זקניו
של זכאור אפס, להאל לא יבא זרפס. בפניה אחת
לאמו לדבר באה זכאור נאליס. זכאור האלו נאצאם
נאלי וזרפס. באספרי רב. לדבר נאליס באה הליוה, אקרוס
דארכס סאחנה. אל הליוה אלו נאצאו אה אותם אפרים
אולם לנתפסו בפלפלים. לא אפרט הפלפס אה סה נקרא
פסל באחנה הלמפרי. דרור לפסל פנפול גיוהר. ~~החנה~~
הכזון לחיוה.

פאחנה שוחר אל יבי הזבא האמריקאי, לפע שולס
חולס פזק. אצב הסלומס באחנה היה אלל איוס.
דכדי להפלי זרמי אלצק את אצב דריאות הפלומס,
אזרי לק רך בארי. איוס ליחורה האחנה זלפ היום,
אריו כללנים ולפיה אלל איל, כהוצאה אאפידמיוה
ופזן, וכל בה זמרות הפזרה הפזואיה הרדה לפולס
אל יבי הזבא האמריקאי.

פאחנה היום נשכר וכל הסלומס הפזרו לאחנה חול.
פאחנה החול נאצא לא כחוק אקרוס האחנה היום.
כזאן אלפון הנאצים אלל אחנה בה. לפיה ספה זמלש

אחיו כבוד, כבוד, נשאתם פלאים ויותר על שאתם שנים, דיקות
כאלו שאתם קיימת, לכן אצלתיכם דבר. לקרר סביבתיים-אבות
אחור אמתם אברגיש. בק שאלתי י. התייגט שאלו כחברתי
שם בחתונה, לפי דבריהם היו שם ~~אצלתי~~ ^{אצלתי} כאלו, שאינכם
לא אלא וגם לא ~~הוא~~.

אשר לתאבולת, האצב קצת יותר חלל, אמר גם כן
לא כל. בשטח זה קיים המבול אצום, בין התאבולות
בחורות לבין התאבולת דברים ונקרות. איך הושגה
התאבולת הקיימת? כאן היה אקרה איוחד, שלא כפי
אחרות אחרים. בבוא האמריקאים אחרת ובהאמת
את כל אלה הכולה שלמה לשם, אז הם הוביל פתחו
את עלי החתונה ואגרו אבואים, שבשעת אצאת
החובה ואותה זמן להכנס לקרתי גרעם והתאבולת
שם כטוב גלגליתים. חופש זה נתן ליום או ליוצאים,
ובה ספיק אפשר אבואים להתאבולת קצת.
טוב הניחו למחנה אבולות אצבוינט או אחרות
אחרות. לפי זה שידע אני כגון הקרוב ביותר יצאו
אבולות, בק לשם בליה בו תאצב את פתוחה האלא.

כחוש בקרב האצב הלטה בסכסכי. אחת זמרי
זכור לזין לזוק - הוא האצב כחזרת.
אחיה איננו, י לזין לזוק קום ולף הזלטה
לפליט סדר בחיים. אחת לזוק לזוק לפליט סדר, בכי
לפליט לקיום אבאים כזנים אחז. האבאים אופיים
לם בזאת, כזנים. בזאת נזאם אכילס כזנים.
לזים אדם סיכרו לפי נזיות לז חזרות האכילס ונזיל.
בין כזנים לבין לזים, אמתות אחיה לז פזכות
הכאליה בקום. אבין לפזות לו אמתות באצלות
חזרה וזוק הלכות. בכי לפליט אח לפזות
כזנים, נזרו לנו מה פזות. בן לז, פזת כז
יחה לפזות חזרה (אחיה אנזיל) וזוק לז, לפזות.
לזיה כזיות לז הזנים ולזוק אכילס לזנים אחי
לזים פזות. חזר לזוק לזיה כזיה פזות כזיה חזרה
לזוק אכילס, נזיל סדר חזרה אמתות.
לזיה אכילס אחי. כז אחי כזיה חזרה חזרה חזרה
לזיה אכילס, לפזות לפזות סיכוחים, פזתי חזרה
לזיה כז אינן חזרה, לפזות חזרה לפזות חזרה חזרה

אברהם אבן - י. זהם הכול באידיה אפיקר.
רם אחר, היה יותר כריז, הוא הספיק כבר להביא
אטו מא. חכונות ולני אטואוילום נוספים עם סיגורום
אחונות וכו'.
אלו בן פולות הרבנים. אהל אם כי באפיקר האבן
גם בן יונץ אלהק נכונה את פולות הרבנים, אבל
גאת הוא אינו יכול לא לפולות אהם. האלית, אצל
הבכר חיל בהילי קיים יחס כדור אכונות ברת,
ולעת, הרבנים אפ"לם בתוך נפילים אל חדות
אנליות ואגיקיות, וברוח לבאל אברה האסקר
אפאין אברהים.
אך ארות כל אלה, הספיק כבר הולך אליו צללים
כמשנים לאינן החיים באקום. אל יפ הולך קיימות
באם אלקות אפולות שונות. אהלקות החלובות י.
אצ"ן את, הסכסום, אלקות בתהבות, אלקות באינן
שפ"א אופת חוזר אל אמות היכוב, יצירות בפרופ
אפואזיה שנוצרו אל יבי אטי. אמות וכו'.
קיימת עם אלה בראית האמונת האפ"ל פאמא

בקרב.

בזמנה קיים סניף "המלך". בסניף אנו כיום אמרנו
מאד איל. אמרנו ~~בו~~ ~~הבנין~~ לבו תולים כל
התקוות לבואת האולם. זה הוא תיאורו אמרנו
זא היה זמן כל קשה עם אנד. ישרא. אם כי רבים
ממלכי המלך בחמו אבת-הים ארצה זקבוקיהם, זא
פציתו זקבו אז תלויה - מפיל פהטיה אמרנו. אחי
תקובה קצרה, התברר לפאנתהים מצאם הכים אחד פתע
בזר לפחיתים זקבו את האבתים ולתום ארצה.
באוסה הלע לתום בו תקוות כמו - גיה הספרי. גאמ
מצאם בלעזים יזום אזל 6 זד 14. לטן לט באה
בחובות אילא, לפאכצן זארו גיה ספר זכרי, בן אמרנו
לם אורות. בא פהזאם לפן היא גל פה.
בזקום מצאים באי כוח בצוים האמריקאי והפאליף האמרי.
בן לט באי חכום אמרנו אמרנו אל הפאנאליה בזמנה.
פאנאליה אמרנו, זא זעזע לפין אל יבי אז אמר אמר.
פאנאליה זעזע כזר פאנאליה אמר אל יבי זא כוח הפאליף,
פזו קנס בזאבית זכור זשים לפול זמק זמק. רחל

לא תבדוקי, אבל פנה לרבינו, בו הייתה פדולתו האדירה
 היחידה. אמנם, גם בא כוח פשוט לא היה זה היום
 הרבה יותר, אבל אנה האחרון מקום הפולחן בקהילה.
 בו דגאן לאה כח שהיה איתו אכסון אפילו הפולחן
 הציבורי. בק שאלה מצאנו כהנהגה זמני.
 פאנה, בידי המגלים והמפקחים אליו.
 רבות לאסור רק קרה לו חבטתו לא באטבף, א
 שמים האולחנה שבאנה. לא אלה הוא הפלח בקוץ
 הם כתבתו לו למה, כי בהפלתו הן ארבות. באלק בא
 כריכה, מכרו חברה לחבר והפלח הוא איום.
 אחרת אחר לפלח בלען בה. אנו חושב אספיקי, כי
 הרבה אסור לא בק אין לי.
 אלה טוב אכסון, היו אלה וקדול אמר הרבה ניקולו.

אספיקי
 אספיקי

265

14. VIII. 1945

א שבת ה'תש"ה

כתובת עלון

עכשיו נוצר מן אסיים את אכתבי אמתאל. יום זה
 אהיה נאמן לתקום הרגז-בלען. כבר אמרן כציתו לכתוב
 לק א פקולטים יוצאי אמנות כיכוב. נאמנה אפלות זאת,
 כי לא כציתו אהיה צבתם כלפי. מק כיוון אמתאל
 כמדת לק א אמה דהן דאלן, וכוזה מן לכוכלי.
 אציה לק תועה פחות או יותכז נכונה, אכן לא יפה
 נבון מצבי, אם מצב ופסטיק אמת בצבדים באלטים
 שבתו אגלי הממות.

עלה כמדת לק, א המוח אמת לעלות כה לטע
 דן פריטינים, או יורה נכון דין קפלות שובבים-
 אמת לק א א צורת חיה האיים אל אומר
 טלף ליה בתיחסה אל ליה, אט בלתי ספוכ כה
 ככפלקות, אכן גם כמדת לק איה. במוק ככאן אלה
 כל אינ סיפורים א חיי אגלי אמנות כיכוב, ואכ
 כחיי קלני, אורח חיה א בדחורה דין פריטינים.
 כתוב, אמת ~~אמת~~ אמתק באכתבי, אמנה אמת לק ליה

תורות, ה' האבות הוא על הצד השלישי לרח"י א"ש
האמת, ואין בזה אמת רק כמו היו החיים. לא אצלם
היו התפלות על מצות כבוד, על אחוה, על קרבת וכו'.
במורה ובפ'. אבל לא על אלו מצות א"ש בלתי.
הנה שנה, אין כלל שאי ית' בו יוצא אהב'ו. בן
מצד זה בא. הוא בכל מקום, גם באן שלמה אפיקת,
וביוון שהתפלות השלישית אהב'ו אהב', אכן בורה א"ש
רק ~~הצד~~ הצד.

הנה כיוצא באלו התפלות החיים (אחיה שלי) א"ש
האמת; גנבות וכו'. על זרעים אהב'ו בוי"ו
את האשם אבות חיים א"ש. מצד זה אהב'ו היה הי"ו
ושלם הכבוד השל-אחיות. על הצדדים גם יחד אהב'ו
בם אהב'ו ואין צדק בניהולם פסיכואג'ים דברי להדי'ם.
היו אשם האמת, ויגלו לאי חיים ספורים הם. אכן לא
יבא אפ"ה לנפשו אפיקת, אבל ואלה כי אהב'ו א"ש. אך
אפ"ה אהב'ו ואלה, בלתי האון היא בלתי אהב'ו. ואהב'ו א"ש
בן חזק אהב'ו ויחידה-אמה. ואי אהב'ו? גם לא אהב'ו,
הוא אין באן האהב'ו סג'א"ש. אכן בנפשו אהב'ו.

שאלה פתחה והוא לא קיבץ יורה. כלל שצד שצדיות
אחרת הכיבוד, ביטלה לחלוטין את האופנים הכללי. לכן
שאלו אם כן לעבודתו יהיו איום ליום. אך יפול גם
שלא כל המוסדות יהיו יחידים, לכן כוונתו גם קצת
שמה ושאלותיו, ואין ימים ושאלות אולם כלומר
ואחרים. כל. לשלוח אין כל צורך, פרט לעבודותיו שגם
הוא רק כמות גדולה. וכי כפי לשאלה על חשבון
במאמר השני שלי, ולא ידעתי לכתוב
שהוא היה שלי. לכן? הגדלה לך היא דרושה.
אם תראה יום לפני ~~האחרון~~ האחרון, ולכן, אולי "ח"
אין תפישו? שום אדם תראה. פתח? פתח, אדם אדם.
אוסר? זה מה שאלו. לך אולי תראה. ויכוחים,
במרבית השאלות שלכם.

גם האדם שלכם היה כבודו לחיות, וצדו את שתי
בדרכים האלו, בלתי חסרים פיתוחים ~~שונים~~ שונים
סיכוי זה לשלוח שום. יפול גם לך, לשלוחים זה את
במובן האקראיים ביותר, אולי רק לך תפישו קצתם
אחד. לכן, אי לשלוח שאלות אחרות, אולי פתח.

אפירות וכו', צדיק סג אפוא שיוכל להניח גם אמות חיה.
הצדק היחידה הייתה, להלש אובל בגליכה. אמי? כב לא חלום.
הקודם להלש בחיים, הייתה רק למי אספר. ואותם בספורים
לכבו להלש בחיים בכל אחור ובכל סמאצ'ים, לא כבו גם
בחיים אל חלבון חביבים. וינלו הם, אה שיצ'חו לנגה אפי
כ'יהם, יוסף אפס כוח להחליק אפיה. הגניבה לא הסמאצ'ה
בדברי אובל באפ. היו אולם להצ'חו לשאר באחנה
כבול ינלו. אל פי רוב היה כה, כהם, אהנים יקרות וכו'.
אה להחמו דואכה הגניבה, לא גלבו יניש אהדי לרק
אלו. הם ינלו לנפש יבול אסמיה גם את לני פגסמא'ו.
~~היו~~ בין סמאצ'ות גמאצ'ה גם כאן לפיו אובנות אהמיה
אמרים, ובאפד לילאכו בחיש. אספ'ן לא היה כפי. אק
גמאצ'ה באלו.

כך היו פהחלות אהיותו לפלטה דכל אמות סייבוכ
היו אמות שתי האין סגלו להפקרות כסו, שלא תמארה.
אהל יותר גרע אמר בין חיות. חיי אין באפן גלוי,
כפכו אפדה יום ימי. לא הייתה כל החנה לזול, אקדה
אפחחיות וכו'. לא אפ'ם עם האקרים, אולם אבנות

פיו לזכרון עם ילדיו צלילים שמים פיו אבנים אחי
אין ככלל. אותו הסדר אבישק.
לא נשא כה שלח סיפורים אנציקלים, אפי אני אחות.
בזמן אתה אתה אי פלם, שמו ידבר אחות חיי בוקות
כל ימי חיי, אבשלם עם בחורה שהייתה גתה כובד.
בבחה הסמו, לא יחיי הוא. כדים הם בחולקים
באפו.

עם לימוד המטות, לא חל כל שניו אטובה. באקרים יבלים
אף הורץ הגרבי. כמה סיבות אבדתי. באליה, יש אבלין
שחזק נכה זמאטלם שטאנו בחיים, פלם עם אותם
פאנטלם שביונו את חייהם בגתה דאפיק על זמבות
זכרות, ~~ועוד~~ ופובות אמצלים אחרונם און, הצלוח
אפניץ זה השיחורה. אך לא נק הפכה אלק אותם
אבאטבת חיים מאל. אוא לודת השיחורה, וסרצון אלינו
קיבונת באורח חייהם, פם הם באבוליס אותם בזכים
לקרקלת אלו.

אשם שחכרו זמאטות אחוסי כל. פם צככים אחוסי
אורח חיים נוראלי בידיים ריקות. אין אפם איגון

שקראו שבת גזירה אגארה, לכן זכר לבשרי לכה
אלו, אין הם חתומים בליל גזרה, גם שישו כר אל הלל.
בשבתם אין באתם אין לך גזרה אלו או אנה לבס
הפזים אחים, אני תרמלה היא את, כהאז עמ
אנטיניוטי. הם אל חולקים גם לבס אנציה לניהל,
אלא הם חולקים אז אל שאר לך אכאניוטיין.
וכך אנטיניוטיין" כולו את לא אתה ליה. היו
בדי בהם ארונים לבגן דיקה חילם דאנומלמב
אל אנטיניוטי" הם אל הפתחם השכות אלם שר

שבתם אנטיניוטיין, אין הם אספקים באנטיניוטיין
יבואתם באתם, אל הפתחם לבס ליה. קרו
בהם ארונים אתה אלם אל ליה. הם לבס
אין לבשרי בוי ליה, אלם לבס ליה אתחיל
לבשרי. הפתחיות אסכות האסכות ליה. לבשרי
אל תוצאות ליה אלו. קרם ארונים, לבשרי ליה
הם תוצאות ליה יחיה צמח לבנו, יכאו שר
אלם סתום, נסו ליה. תפסו אלם הפתח

ולגרו את הכסף וקצת סחורות אחרות. זה היה הקרה
יוצא מבבל. אבל הקרים יותר פלטים, הם לכוחים.
לא הוטב גם המצב מצד הדמויות. גם כאן לזר הוכל
המצב. לא קלה להדין את סבת הדבר. יום הלימוד
דא, כולם היו ליבובי למטה. ואין ארת בטיי אלמנה חזק
פצורה היחידה המפלגות דתנאויים הם, בוי הפנה
סקסואליות. אך הפך החיובי גדול. הכוחה אופנת
קצת קילוט, קצת לקקנות וכז. אם היא כבר הפליט, סבת
מאות חלפה, צינף לחלוב אל חיובי החיים, ולם זה
צינף למאז אהבתיות קצת, אהבתיה גאה וכו'. אבל אין
מליגים כל אלה? האחרות לפן מצאות, אקדלות הן
צק ליסון, מוסל ובעד פלט אלבול. זה כולן כוצות אפשר
דבק, לכן מחלם אפלטיות אפשרת קצת אפלטיות.
פאזורה היחידה לפדמוכה יבולה ארת סבו. לופה.
כאן גאה הוחדת בפלטיות. הפאזרים בני האמנה
אין להם גנה לפצות את הדמויות. מצאים חסר
בחורים כביצים לפצותו. זיך אנזאניזין" הינה
כזו, לפי להם כי לדורם ויבואם גם אפשר את

פחותה באמור. בחושים כתיבם כלל אינם הרים,
 אכן אחרות פחותה מקלות אחרים. התפולת
 או קטן. הן החמה מלחמים יאמרו חיים אנחנו
 או אחרים, פחותה ביחס נאצא, אכן יא אמרת
 אחרים. אפנה האור אפסוף, פודרה אפסוף. יאנ
 לז בדיק יאנ אבא יאנ. כן אפסוף, דמה ברזן.
 אכן לודנה לדינן פונדינן. אפנה לז נאצא
 כאלות אופסוף יאנ פונדינן. פחותה פונדינן
 אפסוף אפנה אפסוף. פונדינן אפסוף אפסוף,
 אפסוף פחותה אפסוף פחותה אפסוף אפסוף.
 לדינן פונדינן.

אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף
 אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף
 אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף
 אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף
 אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף
 אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף

אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף

1945, 11/15

מכתב לאלן

הסתייגויותיך לא נשמעו לי. אני חושב שאתה צודק יותר מכל אחד אחר. אני חושב שאתה צודק יותר מכל אחד אחר. אני חושב שאתה צודק יותר מכל אחד אחר.

מכתב, אמרתי שפנתתי לכתוב ולכתוב ולכתוב. אני חושב שאתה צודק יותר מכל אחד אחר. אני חושב שאתה צודק יותר מכל אחד אחר.

אצא יום בוכה ביום זה יום הנצחון. אכבוד עם קיימת ביום הטוב השלישי. אנשים אין כל בעדל בין ביום איתר ימות הגאון. תמיד מתבטאים ואנו בבעב לזים ביום. כה פאטלי נפלן אכל אינן אקואות. אולי גם אני אחליט לזאת זמן שפוא. בינתיים יזג אני בחברי.

ביום קדמתי אכתב אפריעה. בייתי כבר אוביאז קצת, למאין לא קדמתי אכתבים אדם. באכתב שקדמתי ביום כיפה אל הכוא. פהנה בותבת לשם לקבו לאקום אצורה חבב. אפי בבדי באקום בוא יפה וטוב מאוד. אסכים לבית ישנו זן זבוא.

והיא גם אהלים את כל פיוק גדן. מאקום חסדו זכין ^{פ"ב} חאלה
אין. שיענו האוקום * ז'לפ'ן באופן ניכר אל האדיקס. את אהלה
אין אהכיר. הוא נעלה יאד לך ושואח. פרינה בוגרת גליא לא
ב"ה אאניה, שיענו חגא מזכה חלואים אהלפ'ן פהלפה כה
רדה. אונה פהלפ'ן ב"ה זס אל האיעק. ישג עם לוז כום
יאדין, שפלינק יכאל אהק אתם, ופ"א חוסרת ארט ארט איהות
יאה. ~~הוא~~ הא, אהיק אהזיז לא כל בק טא, הוא סוה
מהלום אל פהלפ'ן. אינו יואל אה יס לו. אהא אינו חולה שג
אהלו רזיני, כי באונו אהתה - בוגת פהני - שהא לודג אצו
החילום הנמצאם בקרבת אוקום. כמו בלוק כווא אה
שבתה. אוק אהתה טרם קהלו. אמה?
אצונו החילום כהר פהכנות אהק. הפלם תיפיה לו זרק קרה,
אפי פהלפ'ן נהיה אנטאפ'ן. כהאה ישלס הסוף הליאן חנה
או הנהיאת הליאן דבא.

כה אסיי הפלם.

כה שלם אלוכס, אפי אהיק אהק את בלוכס אהק.

אפי פהלפ'ן

כהלה, כהני א; האם ישנו הפלם כהאן קהית אהתה. אהיה
כהנה אהר נוספת כהחילת הליאן.

267

17. VII. 1945

השאלה

לפי פאליק אכתובי בה, כאילו פלגתי יום כתיבה. אגלה
 אין כל צורך. פשוט יוצא אבן ביקור, כך פלגתי נילאם
 אבן פאליק יום יותר אחת אגלה מאיך פאליק.
 אמרו לא יבואו אכתובי לך, פיית דפיני. כפי
 מסתת. פשוט שכל עשה אמרו, אבן אכתובי עוב,
 אבן לך פיית פאליק.

כן תביני, אבן לא אכתובי לך פאליק פיית ביקורי
 דפיני. אבן, אבן פיית ביקורי דפיני וביקורי
 לא פיית כפי פאליק ביקורי. אבן אכתובי פאליק פיית
 פאליק יותר לא פיית פיית, אבן אכתובי פאליק פיית.
 אבן אכתובי לא אכתובי פיית אבן אכתובי פיית
 אבן אכתובי פיית אבן אכתובי פיית אבן אכתובי פיית.
 אבן אכתובי פיית אבן אכתובי פיית אבן אכתובי פיית.

כן, אכתובי אכתובי פאליק אכתובי פאליק אכתובי פאליק,
 אכתובי אכתובי פאליק אכתובי פאליק אכתובי פאליק,
 אכתובי אכתובי פאליק אכתובי פאליק אכתובי פאליק.

היה $\frac{2}{\sqrt{11}}$ זה הוא הזווית הקטנה A.
הזווית של $\frac{2}{\sqrt{11}}$ היא הזווית הקטנה של המשולש.
כעת נבדוק: על מהו הזווית של המשולש.

268

17. VIII. 1945

החלף שלום

לפני כמה שנים שלחתי לך, בתורו מלך באה גילוי, היה זה
 בקרב אבתי של אמרו. באת נאמתי - באופן אקראי - יחידי
 המורה. בחור מתקיים כרגע אסר של הצדק. זהו אסר של
 שבעה שלף, שלף וחצי שלף ירדתי סדר. התחלקת אסר
 זה, נחלק בתור השלף זהו אבתי. מן כבן וסלמות שלום
 את הציבות של אבתי האסר. היום ניצחתי אבתי
 של אבתי. הייתי אסר אבתי. צדק הייתי אבתי
 בארצות אסר כלי השלום. כלבתי אבתי אבתי נבתי
 א. שלף השלום נבתי אבתי - אבתי - אבתי ושלום
 של אבתי. יחידי שלף השלום אבתי אבתי. שלף
 יבתי אבתי אבתי שלף אבתי אבתי. אבתי אבתי
 שלף אבתי אבתי שלף אבתי אבתי. אבתי אבתי
 אבתי אבתי.

נבתי אבתי אבתי שלף אבתי אבתי אבתי אבתי
 שלף אבתי אבתי אבתי אבתי אבתי אבתי אבתי
 אבתי אבתי אבתי אבתי אבתי אבתי אבתי אבתי

תמיד, לפיכך אנו חייבים אתה. לך יא.
החזק ב'ו; אמרו ואלו. אמרתי בפנינו חזי יא, כי הוציא
לנו על החזק, רק שלום הולות הצבאים. הכרה חברה
לפניו חזק באחד, רק קבול הוציא סו. אלה ב'ו בקיר
החברה שליו. כולם חזקו בזמן ~~אחד~~ יבואם, אכן פיב כב
כיום, שלום יבאו אלוה עם אלה שלם. הולות אחד
הצבאים, ואלו אמר משים עליהם צבאות אחד, למצאם
דה אמרתי אמרתי יבואם. חלתי גם אני להיצטף אליו
בו, אמרתי דברים נוצץ ל; שלמות זה אתקיימת פעולה
של חזקו תולתנו בהכרח. האמת פעולה של הפעולה
לא אכתוב רק. אולי ~~הפלא~~ אחת, אמרו רק קצת
אל פעולה בו. דברים חלופים לא נאלץ לם.
את הפעולה לכתוב לפני סיומה. עלינו לן חלון של יא
החברה (אמרו), גם אלה חלק כל היום. אלת יא שלם
בקסקטין, כב כבכ יותר גבי שלום, בקיר כלבדור למען
יחזי. אלוף אלוף אלת ב'יה עם זמן הפנים ב'יה
לא מצאנו כל אלו. נכון, לא ב'יה אל שלם דברים,
ואלה יפיה בקיר אלוף אלת. אמר גם לא כבא.

אפי היצו לנו, נאמר היום יום אסתר, אמנו אלהינו.
אמנו אלהינו אברהם בן שמואל וכו' קולנו, אלקי כל שנות היום
נוסף עלינו, אלקי וכו', אלקי שמואל, אלקי הנהגות אלקי
את היום. אלא זה יבין על דיקוה דפריש' אלה למה לא
מתעב חזקו אלהים, אלא למה למה קרובים למה, בלשון
אמנו אלהינו, נחלק ^{אשר} אלה קולנו מוספין. היום מהמסוף תהיה
יום קרב. אכן חלוקה שבאוי להסתלק אלהים, לפחות אלק
אחד. חכמת אלהים, אצאנו לך שאלה חכמה והחלטנו
אנחנו. "הבן של חכמת השלום, תראה שאלוהי אלהינו.
בבית אלהינו לך, שתי אלהי שנות דפריש, צדיק אמנו שמו
למה שנות הכבוד. אמנו אלהינו אלהינו אלהינו ואל
אמנו, בן חזק אברהם אלהינו לא אלקי אלהינו,
אכן בחלט ויצאנו אלקי.
הכבוד יוצא את השלום שנים אלה וכו' אמנו חכמת.
את אלהי אברהם אלקי, ברבה יותר אוקרא. ראשית
את לך וכו' אמנו אלהינו אלהינו שנת אמנו.
שלה אמנו אלהינו אמנו אלהינו חכמת. אלהינו
אמנו אלהינו שנת צדיק ואוסרים את האמנו.

למחנה הכבוד הולנו לפני אתה אהבה
במחנה של שבעת הימים שבת זו היא אומרת
לצא והנסיעה לא עולה בנסף. איינבראזיב קרלו, נלך
או לקרון הראשון ~~אף~~ אף לקרון עם לא תמיד
אזא. נכנס לקרון הראשון, אחי נסיעה של אהבה
שני האיש, ובמחנה שני שני שני. ~~השני~~ השני
לא הספיק לראות. גינתים באו לקרון עם זה חיים ונתחילו
לפעם קרונות. אתה שלט נכנסו בה חיים פולנים.
הולתה לוי אתה התחברת חיל ונתן להם קרונות. מעי חילי
את לצד יין. הפועל התבדו את זה לא ילכו לפניה אתה
לסוף הולך אתה קרב הספסל ואת זה לא ילכו עם זה
וי עם זה נסע, ובאילו יתן שני סוכה את זה
אספסל וינתן (אמת) כולם של פניו.

הכבוד את הניסוח אמר מאז. כבוד היא אהבה
הלה של, והפסל היא הלה רק הלה של.
דמנה הכבוד והנסח כבוד האנגלי, האנגלי
חילי, וזה אנזילי; שולח הציא את זה לקרון ולקרון
עם חילי דל זה שאתה צידי. אתה לא הציבנו

לפנות לשר, כי הוא יקדים ויבא אלי. לא כך מילוי
פני, כי אם כל חילי שירי אהרבה, ניגש מילוי שר
והוא מילוי האם הא בתקרה או באופי. אלא בסגנון
יחד עם החילי שהגילי אופי. רק יצאו כל החילי
אשר בדת ויזכר אהרבה. החילי חילו לנו אשכולים
בשלים. כל מושלים של מקומות ישיבה. האשכולים פולין
אחריו. אשכולי המצאת דין יפה בשלמות מילוי.
הקום כל מסו לנו כל איני ~~אשר~~ אחרות. וכן;
כל המלה בספיק, טוילים פלגי, שרית באומה, מקומות
אדילי. בילי וכו'. כל יחד עם כל מהו לכל אחר
אחר פניו עם חודית, חודית לא פניו מילוי, אשכולי,
דני קום בשלום וכו'. אחרי קום באומה נכחו
אכול אחרת דוק. אחרת שרית יא חילי, לא כל
שירי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי.
אשכולי, אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי.
אחרי אחרת אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי.
אך כל מהו אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי.
אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי אשכולי.

את האפסוף את כל הוא לא אמר לבגדי, וזה שיש את אפסוף האת
אלהם, אפסוף את מיס נולד אל כמי. בלש כשר אפסוף את
החש, ומי יוצר שיש את אפסוף. החשון של כשר את
יותר כל שליש ופנים פתק, כפסוף אפסוף שיש כשר
גם אפסוף שיש כפסוף, את כל הוא לא היה שפסוף שיש
אלו בקרוב אתר וזה אפסוף שיש אתו גמול אתו. נולד
גם בקרוב יותר יקר אל, כפסוף שיש שלם אפסוף וזה
פסוף. את כל, בולדו שיש אל גמול של כפסוף אפסוף, וזה
יש אפסוף שיש אפסוף, וזה אפסוף שלם את יקר שיש אל
פסוף.

בגמול גם שלם זה שלם שיש זהה. החשון אפסוף אפסוף
כפסוף ואת כשר אפסוף שיש זהה. כפסוף אפסוף שיש
אפסוף שיש זהה. אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף
יפסוף. אפסוף אפסוף, אפסוף חשון אפסוף אפסוף אפסוף
אפסוף, אפסוף אפסוף. אפסוף אפסוף - אפסוף אפסוף.
כשר אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף. אפסוף אפסוף את
קשר שיש אפסוף, אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף
אפסוף, אפסוף אפסוף אפסוף אפסוף, אפסוף אפסוף אפסוף

וזה אצל כל אדם, אחר כניסה וטעם יביאה גם פנים
 ככל אסור בצורה אנויה, עם הסיוע וכו'. נוסף לאגרות
 ה' הקימה, אודות אל באופן קטן של אפרכים לא קולט
 האצנים כל איני פולחן קרה גאמה ברחוק. בלתי
 זו לא התעוררו. האלכונו ברכנו ואפנה. האנו גדלו,
 אני לא רצתי לטול קטלנו, רצתי לראות מודות. בדרך
 האלכונו לעדנו ~~הוא~~ חוק נכח לעבודת אלו. אדמה יבול
 אך, למוד מה נחמד, אחר ה' פנים ~~הוא~~ ה' פנים.
 בקרה מה איני חלש ~~הוא~~ אגזאם, מהו באה נחמה יפה,
 ה' פנים ברכה למה הוא אצטילי; רחמי, צנים גדולים
 ויפה, בתים נאים לא גודלים ביותר, קו יפה אל
 סודות וכו'. אך אל אחר פנים, בלתי ~~הוא~~ יפה
 אחר מהו פנים
 חוש, את אפיק וסוד פנים. אחר אלו אין יפה
 סודות אלו. החופים כה ארצה חלם כהן במידה
 אחר מהו אחר אחר.
 ה' פנים חלם ואלו אלו. אני אלו מהו אחר אחר
 אחר

18. VIII. 1945

תורה ראשון

אשר בן ארבע מאות שנה.
 מן איני משה, בימי אבותי אבותי הצדיקים. תבנית
 אלה הצדיקים ביהם לנו אבותי. דבר אלה אצל
 אלויל ביה. בראן האבות, צדק תבנית נוספת. פרי
 יצא ומבוססת דרובים אלה. כפי אפודים אין און
 קדושים כדגלת קדוה, און ארמות שכל אבותות לרמות
 אלה לראות ולראו. צדוה אמתוה אברגא גרוב. איני
 אמתוון אמנות פניקת ורשו יתר. את אלה אפס לראות
 דתודות פליה בכל אלה פיוס. און און אלא פגא.
 פגות פליה דתודות, ומו בוקא צדוהים, אפודים דאון
 פליה, אפודים נבא אפודים אלה פתק פגוד. כן קלה
 פליה, פתחת אפוד כו פולת אצל כה פתח פגות.
 אפ פגא אפוד אפוד פליה, און און אפוד פק פקודות
 און פגוד פתחת פתח פליה און כן.
 כן פתחת, פתחו לתבניתו דיקוד דקדוב און און
 פגודות ותר ביה, פגודות פתחת אפודות פגודות

מאפלות גדולות. במקום זה אני אציע דברך את
אכילת פסח זואנים, לפני את קדושתו. שאר זה אמר,
כי לא יאמרו רק בדי. מצדן רק את אקום מהגזרים
באחד זגלים. את כן, הפעמים לא חבר כפי-אמנם יבאיים
רק וא אחכו אלהים. שני אקדושה, חבר פני-ויתקין,
שלישי חבר כפי חיים-ובבאלי. שאלו חקאי אסידות.
כעת זן. לא שארתי לא זילם כהצדוק. יבאן אי רק זאת
שאני הנני פדיוני ביניהם. ישאר קרה זה, יבוא לפעמים
באצרת זה, ~~אין~~ אין אנו אפויים סבה כבינה, ~~אין~~
באקום לבחורות קדמות הוקדוה. לא כאינו גם סבה אצטמו,
כי לו. פיו בבחורות נהגות לפיכך אין החכק, איני גם
באקרה סבה יבאיים אנו איפיוה גאומים שיפסחו אלינו.
אחרי כן פיקואים פאלו, פוחלס פם אתה-אבקר בקאצינו
בס פסיב. נבו אקום לא אקדוה אקדוה ותיאטבון אוניקלי.
נחלק דבור פלם דיותר פפכיו, אמינה אמנותיה.
בקיצור, אחרי ארוחה פצהרים נפדכנו אליו קדושות,
אחרי פלמה אקדוה כהטויים אלו, ושנה אקדוה כהטויים
אקאצינו. את פכתי אקדוה כהטויים אקאצינו. באבנו אקדוה,

לכחתי באחת מהפגישות הפוריות "die die pua kietbasa"
היו בראשית המגמה באוקראינה. זה כפינו לומר וקנינו
בראשית המגמה שלילת מאורה. יהיה ליזקה במגמה זו
אשר סגרה אצורה ארבה. אהל אחינו, זה ^{עציה} ~~שם~~ ^{השקיות},
אשר עקל כלמאה בחורות לזורה שלל אחת קום בו אלה.
לם במגמה בים ככנו לקום ציאה הטוואיה. זה
נכחו באלו, כי זה יהיו אהך לכתב אחר. הלכו
בכף האחרון, רק הפקדנו לשים אטומים - ומה כן.
ל הטוואו אין פחה אטומי. אפי. הטוואו, כה זה אהך
אח פיה, כי עם רק לזאת קצת אח פיה. כל
טוואו עוק בלשן הלחי. כאלו כל המן מוסקים, היו רק
אחלה הקוואו שירדו אלה בקוח. אהל שלל הלחי
שלל, און אפיקות בביו אליו אח כל הקוואו
הלחי בלחי.

אח אה רק אח הקוואו אהתם שהאחו לנו, אהל.
לפי רק א הקוואו אלו. אין כה כל המן ומלך
לפחה אהנו יולף, כי הלחי אח הפכיות אפי אהתם |
אחלה, ואין לבלשן הלחי אהנו אהתם.

אמנם התקבצו בכפר אחד את ארבעת ימינו
בכפר 14, היא כפר התיק לפרזי, למ ג' א' ג' ב'
אמנם היום הולכים בית שאל. בית לא ג' ב' ל' א' ח'
ויצו שאל. האצף בכפר, אצרת זכרון ג' ב' א' א'
באצרה הוקם לכפר זכרון שאלון אל מאוסטין
באוסטין. האצרה ג' ב' א' א' א' א' א'
כחול הארץ הארץ הארץ. המהמיל שלם אצרת
אצרה 10, היא את המהמיל לשכני, אכל את הארץ
אמר אן, אלא התפלת בארץ.
התקן זכרון אצרת אל י' ב' א' א' א' א' א'
ב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
בתיבותיו, הוא אצרה בכפר אל ג' ב' א' א' א'
למנו אל א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
לדברנו בקי בקי חוק אצרה אצרה; אצרה אצרה אצרה
התקן אצרה אצרה אצרה אצרה אצרה אצרה אצרה
ב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

קוקורדיה. ככה כו נחלת חמה אחר הארבעים על
פתי. זהו ככה חמת יפ"א, אלני צבבים סגרים
הנ"ל אפואנים, צב אחר פסקוֹנה למ גל אפואר,
צב היפני. כנסה אלמות אילף. אל ככה מצא אולסק
גדודי אמה, אמת אק מציינ אפוליאן. אל האולסק ציורים
ובתורת אצנים פתיקה. נוסף לכך מצאים למ אפרי
פוליס-נגה י. תלמה-הויצנים אחרות חלבים על
צבחת. הפירוסם פתיקה. לככה כו, לבכה כו אפרי
הפוליסניה. כאן נלכו אמת האשם אל גדולי צבחת,
אל אצב האלכה והן אצבולי תהפכה.
אככה פק שבת אילף הפלנו אלף פנחון. תלם
השם, למות הצבול גלום, כוקם אכרה נצחוטתו הצבולם
אל נפוליאן. הצב הפטי אל תלם, מצאים למות הצביאם
הפקינים הצבולם אל צבא נפוליאן. אל תלם אמת
אכמה פיסוליס, אכל האמה כבא צבין כק אחר אפול,
האכסיניה. אינו אכר אילו אמן תלם השם, אק אין ספק
לבוה. אפואר יפ"א אמה, הנמתה גילוי אלה אהתהבות
לפוליאן כה. בלמה תלם מצא הקרה אל הפול

המאונן. ~~ל~~ אצבה זו צורה ארכיטקטית, וא ככל שהצבות
שגילאים אמאות. האצבה לא מולדת אהאדרכה, זוהי רק פלטת
נחשת עם כתובת אמאיה. כנראה, גם פה נמצאת תמיד
בני פרחים. * אספיה אלפי גרה טובה, האורכבת
מאד אדנים מחוקים ביניהם פלורנט-פולא אה אמ
ביאם * שפוליאון היה אל ספאיה.

פלח סנה נמצא אל בכח למנה יוצאם הצורה קרני אלל
למנה בחודות. גינהם רחוב האקטיה הצולה, שהוא אלל
האלק לצבות אילף. רחוב זה הוא הארוך דפיני, אורכו
קרוב אלל קילומטר, אל אורכו, לצבות עצים בקו יל
פחט אמח. אל יב רחוב זה יוצא גם בן אבככ-
לצבות פול. פחו אקוס אורגם אל עליה פניו. צדק
רחוב זה, למח דתו כאלט של א באים כי הפול לבול
עם דגנים ובגרות לבדריים- לבנסנו אלף הפולאן האפולא
פחוליה פלו הנצחית בתוך חלף ~~א~~ אצטית העקיליה
ובילופי לבאם הנצחית בחוליה. אקוס זה אפרסם אל רק
הפניו כי דולוס כולל, אמאפים פלו- קרבות שבתול
דו.

יב

אפסוקיה ביק כזה כחובות - זאת למאניהם אינני זוכר -
בגללו למצב איש. בקום זה יכנו. לכתו קודם זאת
זק לידנו אל יז של הנצחון איפה לפצולנו פצולות
מזאנים אצלי, אבל אינני יכול לשלוח אותם באחת, כיוון
לפס בזולים אבי. הפצולות אלה אותם.
אם בן יכנו אל יז אצל איש. לא נבטו האל אקום
פניה, אם כי יש לפ אלן להכנס. אל יז אצל איש,
פטיים על העינים יפים, לפניהם היעבם עליו בתי
כנסה כאלוית לתוכוה הפולצות. באחד הפעמים האלו
מזמ אונאן אל התפתחות האדם. כפי למחתי, לא נבטו
האל אקום, ביסתובבו קצת והאלטו בכינו לז לבית
האינולויבים.

בית האינולויבים פשו אקום אפוסס מאוב. אין פייסמו הא
אתקידו הסוציאלי. אל פצב סזה לבו אינני יוצל. ראיה אלא
הענים בזולים מאוב, לפסם זכים אינולויבים, אבל אינני יוצל
דבר אל מאי חייבם אל הפיקרנים לענינם אל קולטם.
פפייסמו הוא להכנסה לפוצאת לבית זה. הכנסיה היא
אל בזולב ביותר, אבל דנויה בטוב אלם רב. בפעם,

אבכירה היא אלהים חקוק יבולגוס אס-פטר לבכרוא.
פחוק הכנסיה שמו לבכרוא, הוא אלהים פנמיאן על זבולו
כאלוהי והבדא על זבכרת. ילגס לם בזה קבנים נבכרוא,
באלוהי אצטניגס בזה אמונת ליל, הן גבולגוס וכן בלל זבכרת
אלוהי אמונה על דבטן בזה אמונה פנמיאנה. פונית כאלוהי
(נבאה וי. אלהים יסיה בזה אבכה) בטיה זבכרה בלו, אלק
בז ילגות פונו, נבאה לק שפירה אמונה באור חללי זבכרת
שנים, אבז אלהים בלו אור לבלי כאלקבא על יבי ליכרת
קבני השלש אבכרת זכרת חלונת אמונה אמונה. בלו
זבכר יפה אמונה.

האקוס בבא לבכרוא סיה בטאר זאס, קלס לבכרוא אלו
על אקוס אפוסס בזה. אבז? פונו, אז כאני אז פאנזר באינו
שפוסס אמונה כק. נפון, יס אז אלוהי אמונה פנמיא, אבז איני חללי
שפול פניסווא. פונו דנין יסיה' אמונה, אקורב פניס. זפניסות
בבה על אמונים כחכיים. פחוק באאצלי על הכנסיה-חלוק
זבכר; אס כי הכנסיה זבכרה אמונה. יס דבניס אפכ
פסליס, אמונה בל אס ליכאניו בזאא, אין אצניס. חלונת אין
דבאל. פקירות לכוואיס זבכר. דבניס אמונה אז כאלכרה

אלה לא נפלאו כפי הכתוב לאלק צדקתו סיפורים
אמנם לוי באה וכו' כאלו.

האדם האחרון שהראו לנו היה האדוק. ראינו את האדם
בן אחרון, ברעם לא עכסנו. אקום מה יפה גם אחרון,
אם כיבול הקר הוא ברעם. אני אקום לתיבה ל גם
היצאנו אה צדק ברעם הלואי.

גם הסתים טאנו. הייתה שפה חלש.

אבל קרוב אליו שפתי. האקם כפי צדק האלו אחרת
אם, אקום אחר האלו את התחבש, אנו קרוב האלו,
אכסנו את המודות, נו וקיר אליו אקאנו.

אין קרוב פני, את המודות הלו חלש, למחר אכסנו
אם נק אקאנו. חלש המודות את ית המודות והאנו
יחי. לא כפי חלש. אק המודות חלש. הם האלו אליו

אכסנו את המודות. אק המודות האלו אקאנו את
כפי, הם אכסנו למחר אק את המודות והאנו
אכסנו את המודות. אק המודות והאנו את

כפי, הם אכסנו למחר אק את המודות והאנו
אק המודות והאנו את המודות והאנו את המודות והאנו את

270

19. VIII. 1945

תחנה שלום

בהם כאלו ימים שלם הפז' זואני אמריק' בנחה שלם
 בשל שינוי הכתובת. עסק אמ' היום יזיל, לכן אינני אחכה
 על שית' הזואני ומחמת אלה.
 אחי שלם אצתי האחרונים, בלוי שאין לי עסקים אה' אצתי,
 גם יתן לי מקשה את זואני אחי אצתי האחרונים.
 נשכתי לשלום זואני עכ"ל, לא עזיני לי על אצתיך
 מאדון א. VIII.

תחנה, את אצתי אתי תיארתי על שלם ולפעמים אינני
 יכול ללא אצתיך, פשוט אין אתי יוצא מק אצתי ע"כ אמר.
 בלא יוצא לך, עזיני היום אינני בוכה צדף לזיך או עיני
 הילדים, אפילו צדף עיני אינני יוצא. יכולתי לזכות באת
 אצתי צילום, אך אין לי אצל צילום. הדין אצתי
 צילום אצתי בלוי צילום, את הפילוסוף השלישי אצתי (אצתי
 שזואני ידעה וידעוים גאולות (אצתי) בסביבה לא היה צדף).
 ע"כ היום לא קרתי את הפילוסוף והגאולות. באותו יום
 צילום אצתי שלום, הגאולות אצתי אצתי, אך הוא בטל

אין, ואלו בלשון ארץ - רוב ארצות
אין בהן.

אולם, כל מה שיש בו חן וטוב
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן

אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן

אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן

אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן

אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן
אין בו חן? אולי זהו חן, או חן

אין בו חן?
אולי זהו חן?

27

20. VII. 1945

רחוקה אלון

חלדתי אספרי לך דאכתי' היום - על גילוי יום אהוא. אך
 לא אגלה באת הפלא. באת סיבת אכזר. את הסיבה הראשונה
 תכירי ידך, את כותב בלש פשוט, אין לי עניין על טהור. אהוא
 ואלו קבלתי על טהור חתך שחזר, היום הוא נס, - לדרך אצל
 אתה אינני רוצה: בלש הפה אהוא לא נוח לי לכתוב.
 י. לך סיבה, תעצמי קצת עלן לך אלה יאכרו כל ימי.
 חזר ואלו לא אכל אכזר. אכן אהוא את כותבת היום
 שכתבת - נחה, וזילק אסת'ק בכתב אילן.
 כל היום לא חתתי דאכתי' את. תכתוב פתק"ס היום
 אסר על כל פה, בפי קוד בלש הזוג. נראה לי אהוא.
 לך עלם לא אספתי אלן, האסר על לך חתתי גלן, אהוא
 על כל מה לא האלים לך אהוא יסב אלהו באתו יום
 כל אהוא וכתב לא חתתי' האסר. בלש ירו על
 אצלך אהוא האסר. לפי סיבה על חתתי חתתי, אהוא
 פשוט אסר ירו על בלש פשוט אהוא. אהוא בלש על
 אהוא אהוא פתק. על אהוא בלש על, אהוא חתתי

נסתה לדרישה ג'אים הראשונים היו קופצים רבים אכרטיסים.
באך הנא, האך אפדים ותמטט. אהך כאיגה חרדה אטם
ביקרו כהר כהה פלאם דבריסל. לנה, אהה לאלם כסל כלאפז
לנסה לרפוש באוטומובילים. שלישית, שלוח הכבדה זא מוחות.
כפי אסור הכבדה צריך לקנא הלכה חזק, ואוכרמם אלכזה
אח דריסל הלכה לשל אפנות לרה. כלה ישנו יום אחד
לרבים הקופצים אכרטיסים, כהו יום של איסור, כל אחד אוכל
אלס את הכסף לעדו הכרטיס ובאחד שיקרא את השון
כנסיה ויכול לפסחך אהמנה.

הן הרוצים להסתלק אהאיסור נמצא גם אני הלכתי לקבר
היצאתי דבק, לצוקא היום הויסד פינץ תוכי אלכזה
באטרה. כרתי לשל ארנבות דדה אחתי, אלמתי הנה לקובה
ולחורתי אהאיסור.

גם היום היצאתי. כהר זכאן אבד לי. כוז אלקרים
צבאים. הלכתי אהמל זכופא ופוא לשל אחי העם זכרם
לכופא לייים. כך לבייתי כל היום דבית החולקים. השתחררנו
הלכה חזק ואכל חכרנו אהמה. דבואי אהמה פלגה את דכל
וחרל וכן דגדמתי את הלכה. עלה סיגתי את האתה
:אחך לק וילובם שלם זה וליקרות רבות.

עבדך

(272)

21. III. 45

רחוקה אלון

חלפתי אכתוב לך היום על ביקורינו באינס, בינתיים יצא
 אלנו אחריה. ההיום הנני גובי אלדובנה את לבותי סילתי
 לך הצפויים. אחרי הצפויים גופי לי לטופים היום אלל.
 הנשקה אללי הייתה עלי. הצגתה יפוי אלי. התכנת הייתה
 שלקה לל וחצי. נחזור. על סוף כה נספתי. לקחתי בחשבון
 למחזור הלכה ללף וחצי. ואספיק אכתוב אכתוב.
 בלי התברר למשל חכמה חכמה הרבה יותר מאמר
 היינו; אחרי עלי. יפתי לנפתי אפס, אבל מי אפשר היה
 אלפיה. אחרי קבלת הפנים הפלגית-שליה לא אכתוב לך-
 בתחילת חפשי הצגות לחזור, גם ברא רבה לחזור.
 הלכה. שארם וחצי הצפון אטו וחכמו. היה לך זמן לכתוב
 אכתוב, וחלפתי למחזור האחרון אספיק, אם כי בקיצור, אכתוב
 מה על ביקורינו באינס.
 באחריה גופי לי צדי מה חבל. אחרי הבוקר הלכה
 הנני לזכרים אנו את האקוס. צהיק הלכה לאכיל. את
 בחפשים, כק שמרתה לל. אכתוב לא אכיל. אכיל. בלי.

שלך אין הפסד בכך, כי הכל פתוחה לא ילמד
את הדוקר בואי. הנוף לים פתוח, לא יבא לבין.
אם נניח על אוקוס, אני ילמדו לך אחרים ואז
ילמד גם אחרים זה.

אילו בואי לא הניח לבין. יתכן מאד לפיכך הניח
למקום הפתח ולבואי פתוחים לקבל בואי לבד
כל שביל.

כלת אלק לאו.
הי שלם חלום, שלם לילדים וליקוח רבות לילדים.
כאילו

עברתי

45. 22/11

אני שלם את אחרים. הפאק של בואי אני
אנחנו.

כפי שכתבתי לך אמאל; לבדו הדוקר את טורני.
היה לינו לילה אחד לא רב, סה"כ 120-130 קילומטר, אבל
כיוון שגורו הלילה, נסחבנו הדוקר על שלף אחד את
פצתים. הדוקר לא הייתה נעים ביותר, כי רוב הפאן

יחד עם וליתם היה גם שטף, כך ששאלנו להוכיח
את יבילות האטום, אבל להצדיק בחובה. עם כגון באט
זקוק, לא יבחנו בזה על ~~אך~~ מקווינו ותפקידנו החם
האטומאליים הביאו אותנו לשטח הנאי. * ילדנו
האטומאליים של האולבית עם לפורשנו לרבה, הנת"ם
שלנו שאולת שנות על תפקידנו החם, שאולת היו
לצוות מאוב, וכל שאולת יורי אחזרת הייתה לצוות יורי
אחזרתה הקובלתי. בקיבוץ, קידאנו הוכאה להכנס
את החדירות זקוק אזכורנו. כך ניכנסנו לחברנו
החם ופנינו למח חוזים מאוב, החבר גדול מאוב, החבר
נמצאות אלה אלוים אטום של שתי קומות, היינו; אלה
אלים איש בחבר אחי, אך לא בי בברה לו, בי"ם
החבר אז כך אנו. ילם של בי"ם קובלים ואנו כך
מצטרפים אליהם, בי"ם הקובלים הם, שוטכי צדא
דייטים. במקרה גם בברה היא בפואה ומכופלת.
לא בי להחבר הוא גדול מאוב, יל לנו לוב לבניק זמים,
ואז בי בנה אני פאה שטרם צדאים. זיהיות יחב
עם שטרם צדאים בחבר, אחי- ציחצוח אופכז, סיפור

איזה ודוקדוק של חפציו וקוד צרות אסוף בה,
 אחי להסתברנו ואכזנו אמותה לך נאסרו לנו פלאים
 ה תפקידנו כהם. אם יבן, אנו נאם לך ולשנים
 כצבאים בשמותם בנא. תנאי השליכה הם קלים מאוד,
 נצטרך לשאול יום יום שאנו עומים כצבאות. גוף השליכה
 יתנו אבי לבדו בלבד. ג.א. לשון נאם אפדוקר, לבד
 שני אפנות לך ולבן שלי. האות לדוכה קלה
 10, יש לנו חופש אמרם שלוח הפנאי שלנו. כפי שאמרתי
 לך, התנאים הם קלים מאוד, אך אנו מקומם לרגל הכסף
 נצאיה זכנים שינויים ואפקל אל עבודתנו. היצורנו ~~ל~~
 שלוחת זאת דבר פאקואת שפירו לך לכה, ~~ל~~ ופאי
 נצאיה גם הפלא.

בנה ציבור לכה זכות, אחי ציבור זקוק אוקוס כי אנו
 מתוילים בהר התפקידנו,
 חלף, אני אצטרף מאנה שצילאו אותנו ביחיתנו לך
 דאיתאיה, תחפשי היטה ומאצאי אורי בין החתולים.
 שאם רב זק ואופנים וקדאו אמר ככהה ולקרת חוות.
אבנא

23. VIII. 1945

רחוקי אלון

לפני שנים הרבה התקייב. ולמה זאת יחזק של המדינה,
 זכאות מה הזיה, אבל בחינת זאת זילק אחת. הנה חייב לק
 מה וסוף סוף ציבור לפניו אומר. "תבן לקחה מה יואני
 לקח, לפיכך לא להבטיח בזה, אפילו בחינה של נולד אחת.
 כי למעלה אנו מלידה אחתה לעורק, אם תבן או לא תבן,
 כל המסיים לפניה לנו של יהודי יואני. אך כיון לפיכך.
 לבחור, הרי אקיים את זה פניה.
 אם כן. לפני אלון וחזי או לפניהם, נולד אתה פניהם לנו
 של יואני אתה לפניהם את עצמו וזהו גבסיה פקידה פניהם
 באינם. לפי בדין, לפי יואני אינם לפניהם יואני נצא
 בדינה והטילו עליו עצמו אומרנו ויבאין אומרנו. לאינם. את
 לפניהם לפניהם את נוח-ליאנס נצא מציבתה-לן פוא
 נולד לפניהם וזה הוא פול את פניהם. הפניהם נאמר, ופניהם
 פניהם של לפניהם. יואני אחת. הפניהם נולד אפיה חילם
 לאינם. קראו אותם יפה אומר. הנה ליאנס את פניהם
 בדיקה צנח זה וביקרו אומר לפניהם קראו יואני גבסיה

יום הפעולה נקבע ליום ראשון הקרוב. נא להתייחס אל סוגיית האופן
של: אלוהי פרוקסיה האישו שלמה אומאווהיליס, נא להתייחס אל סוגיית האופן
אלו עם קצין בראש.

הגישה היאם נמצאת בפרשת האחד שלום קיומיה אהבאל,
אמורא-האקוס אלנו- כמו אחדק אמלה אחאילם קיומיה.

הגישה וסביבה כמו אכב חלום של אכוח פתח. בדר אחדק
חלום של קיומיה אהבאל, כאינו את האכוחה הראשונה וגילום
בזוהם של פסולת פתח. אך זה בכך אכוח את כל אלו
ככדי להיות אל אקוס פיאצאיו. הן/ן למ כמו האכוחה, האוויה
הפזיק אהבאל חלום, והאחד חלום האכוח את כל סביבה,
בא אלו פתח הכדי למשל הן/ן חק נמצא.

לפי האחלה היו הגישה באלום וחלום אלף חלום, כינהם
כאלף וחלום יהובים. חוד סיפורים היו אהבנים אפולנה ואלום.
האכוח לאופייית היהובי של יהובים אלו, חלום חקום קהילה
החלת אופי אהבאל. חם כי אהבנים זה היה כד, היו הם
החוקר החי חיי/ן הקהילות והאכוחה לסביבה. ביום נמצאם
לם ב אחתים אהביות ומפני הפעולה אהבאל חלום וחלום
שופי חלום אקוים אהבנים יבש בנאן חקרוה, חלום חלום

המאמר הזה.

ואשר לענין זה, צריך לנו לומר שיש לנו חלק גדול במה
הנזכר. כי גורל אצל כל אחד מהם הוא כפי רצונו של הבורא
הגדול. הנה אצל הבורא אין אלה. כלומר אין לנו חלק
במה ~~הנזכר~~ ^{הנזכר} הנזכר. פני הבורא אלו כלל אלו. אלא
בצורה אחרת, הם אצלנו לאורך המעבר. והנה חלק
אצל אדם - יפה גם יפה. או בקר-בתו אצל הבורא.
הנה אצל אדם אין אלו, אלא יש לו חלק.
אשר שבנו לחבר האדם, המבנה של הבורא. ~~הנזכר~~
הנזכר זה הבורא. אצל הבורא, אצל הבורא.
אשר הבורא בבורא. האדם חכם וכל אדם יודע אלא
אשר הוא אדם, ל-לבו, ל-לבו, ל-לבו, ל-לבו, ל-לבו, ל-לבו,
באין. הנה צלחה, אצל אלו בורה, בקרקע, ל-לבו.
הנה אצל אדם אין אלו, אלא יש לו חלק. ~~הנזכר~~ ^{הנזכר}
בכדי יודע. אחר לשלחן ויחזיקו אלו בבורא.
הנזכר אלו שלחן ויחזיקו אלו בבורא.
באין, אצל אלו חכם, ויחזיקו אלו.
חכם שלחן ויחזיקו אלו חכם, אצל הבורא.

כצא לציין, ואם כי סביבת השולחן הייתה חפזית מאד, אבל
בכל זאת לא נעל אף אחד מהציונים השולחן, אפילו ירד
לאור הצבא. רק בלחיצתם החזיקו את שגזית הפידור
ניקם, רק אז היתכבדו גם הציונים.
כפי, אחי הפידור החזיקו אליה וקרוב. פריקודים
היו בחזקתם ~~הם~~ סבה שיש לא גלגל האחד האחרים
לפניהם, אבל לא ירדו אל הורה. אחי קצת שיה
וריקודים החזיקו הטבס הולג. אל יב השולחן אל הפחה
ילפיד בלטה איה כינחם שני חזים. אופן הפחכות היה
אופן וארבי ארוב. אם היית פלם בליינה פולט קטנה דגון
לפיץ אל מלכו אפיר יורה גדולה; יגני גלגל לתאר רק
את הפחכות. כל זכרן אלתרן זהלגל בגלים גדולות,
אבל לא גלים יופץ הוא היכן להבינסה. אופן שלב אחת *
רטט בלב לא יגיד ולא בלב, אלא אל פי הוד יוצא
הוא החוביק בקוד לקרוא. פתק חסד יבא זיה זיהות
באופן בילת, אולם אינצידט טכאני לקרה דגון לבא בוח
בציונים הכללים ~~קם~~ רק לקרן. אחתה לבב אינצידנט יש
טכאני, כיון שברור לי שקרנים כלל יקרו אלפכות ואלא

בציבור הישראלי, טפסי אמת מתוצאות המלחמה אלה שכתב
אל ואינו גלגל האחרונה.
היפוי הדם קם לחדר ומאחור היפויט התחל חץ בצלחות
ויחד עם זה חילופי בדדים למת הכנס אי אפשר היה למת
מאחור הנשיאות טסו להקטיט, ופירטיים התחילו ויחמים בין
היפויים. אנו עדיין לא יצאו זה פטר העדר. היפויים אל התח
המשק הצפוי, אבל את קולו אי אפשר היה לשמוע, אם כי כבינו
למנוץ אורו כיוון שהוא היה היחידו שכתב לקבית. למת למת
התחיל אלוהו פטר העדר. אמרנו שכתב יפויים זה יתב
אמה כדבר אמה, היינו; אמרנו אורו שכתבן למתן התחילים
פוא למד בקרב עם שומרי גבול, אבל הקבית התחיל היחידו
רק למעט שפילמו כופר ביד כחמה. למד בי הדם, סומ
גם הסגים יפויים שלא נפדו אצלו הכסף אלא. האלה
שהתחילה בפברואר אלה, שפוא הסגיר את שנה יחידה
לנאצים. בין היהודים, היו בנה ופגה שקבדו אל הצדק
לפס הוא יביתם שילמו כסף ופדתי עקב ומחמת זה
פוא הלך אורם למיזכרה. בקולו כד היצואו להקטיט
את הפחמות.

אחרי החלק הראשי הזה, הייתה הפסקה של חצי שנה בקרב
במסגרת הפסקה בא האמונה האמוציונלי של כל הפעילות.
האמונות שבה פרחים על קבר החיים האמוני. האמונות
אבל זה אינו אומר שכל, אינו נמצא בזמנו של אולם שלום.
לדבר זה אומר שלום של תבנית ספר ואספרים. היו לנו
שלום עם אפריקים טובים ורבים, עם צדקנים וקדושים, אפריקים
עם אפריקים אלו של אפריקים האמוני ואם רק אמוני, לא
באנו היו גם אולם. היו לנו אספרים בפני כמה קבוצים
בקבוצים, אבל קצת כמה בתנאים וספר כמה באספרים. זה
אין אולם לא אמוני. אם קיים בינו לקבוצה אחרת באים
אחר, אינו רק אספר שהוא אפריקים אמוני. אולם היה זה
קני בקלות ודאי אמוני, כל אחד אמוני ודאי אמוני אולם
הוא באיזה יבואו, ויבואו יש לנו. הסתברנו בלילות אפריקים.
בתנאים קשים זה אפריקים החיים האמוני. יש חובה לנו
קראו כי, של יבוצים ולא יבוצים. אחרי הקראת הקדמה
בפרשת, היום הקדו את הכר על הקדמה האפריקים קבוצים
שלו את האפריקים ואחרים שבו את התורה, ומכרנו
אולם. פני היבוצים קרנו. היה זה אפריקים אמוני. אין אולם

המנו. אמני יוצר האם יפוצי שכן אמנו יורה על אפלה
האין לא היו אדם אפיק אולם לפחות לכל אדם אמנו.
המט איצט אפאל "י" מוסן "י" גויים" איצט ואלף גויים שין האם
ציק אהרן פאר אונז" גאל "י" גויים פאל און פאלצ"ן. אלה
ביטויים כאילו פאלו אהרן פאלצ"ן.
הפלה הייתה כדור קרוב לאלף ופיוץ בן פאנז. א
לפסין ארוחה היה צדד גלתי אפלה, לכן הפינו הרבה
אמרי סגביצים אצוויים. נבחרת הבית, אפדת אמרי
הער אפאל, אבל לא קנוי אמרת אלא "וואס פו אמאל
המט אפאלקאל", כאן נתנו לנו סגביצים למ קלב אפאל,
אלף צלוי אלה בשרים טורים, חילום יוצים אמאל, אמאל
היה בה הרבה אמנו אבאל ופצוילאם אכלו אורי נשאר.
אפאליתה הייתה ביורה ו"י" גס פירות היו הרבה.
רוב החברה נשאר אאוור, אמ אפתי לעולם וכלת איש,
קאלנו אטו וספרנו.
בזמנינו אלוהן כאינו אום הפצה יפה אמרי. בארנץ
התקום בימים אלו. לוק סחורות. כל אמאל חלום או לא
חלום, אמאל כאן אפאלקאל. פאלם היה בין הפאלקאל ספרת

קדמו, לא היה כאן קדקס כי אם רק הצגה אחת. באמצע
החודש קימו על אדני, גינתם חבו גזרה על חמשה על
את ראשי אחד אחד כי את המלאכה על חמשה ימים היה
קדקסם אולם, גם העדה הצגה חסד עם חמשה, את המלאכה
כחיי בהרים וצאם חסדם עליו. כחם המלאכה חסד
גם שרף. ובחמו הפיחה.

קצוב ימים כ.א. שאם, היינו בקר פיגור כו-פאפ
ליל. פיגור כו היה אופי יותר גויסמטיסי, לכן גם מאו
קצוב ימים. יהודי על הם די גזרים, לכן לכו לבי קפה
יפה על מאו, ופיקר פיגור הוא יקובים. זאת יהודי
אל יל מאו, לפיכך הפיגור על באופן יחסי הודה
יותר סימטיות לפיכך לכו חסד. על פיגור כו
מן זה זאת מאו. מאו חסד, ~~פאפ~~ ויקובים. למחמו
היקובים חסד מאו.
כו, חלוף פבו בקר פבו זה להם זי למש לך. זה
מאפ ככה זאת סיכה.
היי אלם חלוף, שאם אלדים, ופיקר הודה לכו לכו.

הערה

224

24.VIII.1945

עלם זק בתורה

לכן כתיבת הכתבה גויץ אצלו אנקוב קריטית מאופ.
 אני מקווה אצא איך שבוא עם הכתבה, אך אם יביא מחזר
 קשה זי זמרה. כתיבת זק לא כבול עם זה זמרה באתחול.
 ונשמתי ככאוי היק, ובלקרי שאין אנו מקבלים את דעתו. טוב
 שאני יכול זמרה אמתו, הוא, צרת דתים - חצי נחמה.
 בירת הבואר הפכה אצלנו זלזול חלום מאופ. מאין
 שלבנו את איטליה-יהיה כג $\frac{28}{100}$ - קרה לחובש יום, זלזול
 הבואר זלזול מאופ. האלק כל הצאן קבלתו לט' אתחול.
 אחר $\frac{2}{100}$ ושני $\frac{6}{100}$. הפתאומות היא דעה מאופ זמרה
 יבול איבו האלק באי סבר כג. הייתי חובה - אמתו - שאי
 סבר כג יהיה רק באפינו, כי אצלנו יבולו זלזול שבו
 לזכור בלוי זמין פלגין זלזול הכתבה. האתחול, אך אם
 גם אצלנו יהיה לזכור, איי לא תבחר שלבו זלזול בלוי זכר
 אמת זמן זלזול כל זמני חלמה אסיה לזכר.
 אך זמרה זלזול לזכור, הם זמרי לא יולדו זלזול.
 הכתבה. אמרן זלזול, אוזי כבול זמרה זלזול אתחול.

ויאמרו * הפסקת כתיבה מצדו.
אם נלמד אצלו? אפשר ללמוד אצלו: שאלו, אולי
כבאי אבוסף שהשילום אלוה אלוהי. אם פלא היינו אשתאמ
באל התפלי שמו, אפי' לית ליקר השילום בוקא באל
אלו התפקידו. נבא פי' לכתוב לך שכתבו התפקידו.
שורה, אני נאצא בשורה בנא. תפקידו השורה יבוא לנ
היטב, ואלו הטלפ היטב לא צריך היה לומר כל צד
הכל בק. אבל המחאים השורה בנא האציוו ביה א
הכל, היינו; שורה פי' שורה שורה בצורתו, ונא השורה
אנא בנא בנא, בקידו שורה שורה שורה ונא
בנא. אבל ליקר לית שהורה בקידו, בנא. אולי
השורה ששורה בבא. נולף לבק, נאצא הפיקוח אל
שורהנו; ביני אשורה צבאית, אי שולף בקצת א
בה אשורה צבאית, אפי' יבין הכול. *
אפשר היה לשלול שורה בנא, חסר רק הלא. או אפשר
היה להגיש חסר האוכל להאמין קצת חסר. או אולי
אפשר היה שורה הורה להיבט לכתוב חסר
והיה לך בה אשורה קידו קצת חסר הפיקוח.

או אפילו לו. אפילו היה חלל פלגים להאכיל את הסוסים,
זו כה אפסיק את הפלגים. אינו כובה זכוכית את
ה. לואים "האחרים, לפי גושים קצתם הם כבולים, אבל.
מזלם קיימים גם הם. אצלנו לא קיים אף לו. אחר,
נשא אפס בן אק ורק פלגים. אולי רק את האמת, שגם
אנו לא שומרים אל כל הפלגים. כך אנשים רוצים ליהיה
קלה. אפס זה אסון קצת, אבל קשה לזרוע שאנה
שורה בצורתו.

רק פלגים שרתי פלגים אחר; סכנה גדולה. אמת סכנה
גדולה, תפוחי אבן, גבר, זכיה הולנדי, אדוק חזק
ופחם צדק. אמתו את כל פלגים, כי בלע פלגים היוונים הם
גם זו כה קראים, כאילו התפחתי הם בלע פלגים שנים.
זה רק שמי יודע את גזמא אמת סכנה, אני יודע גם
כה יחזיק את מן ומו, גזמא אמת. כי את י אמת
פלגים אפסוק ואפסוק? את סכנה אמתו את פלגים
אפסוק אמתו פלגים. פלגים אמתו בלע פלגים, פלגים
פלגים קצתים ופלגים אפסוק פלגים, כך בלע יודע לו.
אפסוק סכנה פלגים אמתו אמתו אמתו אמתו.

אם גם אתה אצא ללאך באותו מקום אני יש לי כבר לדעת.
 לצדני אין חצות בשלן בסככה, כי אם היא סוף אנני
 אכאלתו, אבל אם בן אפוד את האנני. ספירה זו תהיה
 אנו הרכבות, זה כולל סוף שנה של קיום אלקים ושאר
 זונם - ככל מחנה בפר-אנני-ואנני הן קלות. אנו
 חשב שאם זה יבדל בפי הכרה בקורות, אני אכל
 אפוד אבויק.

בן החלה, כמו האצב. אך צרכה לחשוב לפני
 השתדלתי, אבל אם אצב זה יאלק כחה בל, אני יתכן
 שנוצר גם אצב של שאלו.

אחרי הצורה קשה אצב אפוד. השניה היא אנום שאנו
 שנה, אבל אצב זה אפוד אנום שנה. אצב צריק
 אפוד, כדבר אצב ואפוד, כל זה יחד אצב אפוד
 עוד שנה. אפוד אצב גם אפוד, כך אפוד אנום
 אנום שנה אפוד, אבל הן לא יכולות אפוד אפוד.
 האם בתורה אנום אפוד אפוד אפוד או אנו,
 אז בק את חלני.

אנום כד לק החלה ושאר אפוד. אני אנום את אפוד חלק!
 אפוד

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

No. Rank
 Name
 Address

275

Date 25. VIII. 1945

שלום בן בן קרוב
 שלום לרבותיך את אהבתי הנשקפת. את המהות
 שלום לא אתה קר, אתה אהבתי אתה. אתה אתה אהבתי,
 אינני יוצא "יחסי" שלם אהבתי בקרב גורם שליטה
 היותך בלב, את מיליון שלום שליטה אהבתי האהבה
 את לא בלתי אהבתי הנשקפת אהבתי אתה, אתה
 רק בן, שלום הוא היותך את אהבתי אהבתי
 והלוי אתה אהבתי הנשקפת אהבתי.
 את בתי היום שליטה אהבתי. את בן שלם קר,
 שלום אתה קרוב אתה אהבתי. ובה אהבתי
 מאהובי אהבתי: 4, 5, 7, 8, 9, 10, 13, אהבתי.
 אהבתי הלא ובה בן אהבתי 12/III, 14/III
 כהן, את אהבתי קר אהבתי את אהבתי, אהבתי
 את בן אהבתי את אהבתי אהבתי אהבתי בן
 בלתי בן של אהבתי, אהבתי של אהבתי
 אהבתי ובה אהבתי אהבתי
 אהבתי הנשקפת אהבתי הנשקפת אהבתי
 של אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי
 של אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי אהבתי

הנחה של 30 אלף דולר, ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
היוו את קצת הסיכויים. ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
ההתקייב והא אלו. החל היה בקרב אליו הסתגלו
קצת אליו חלקים אליו וזה היה קצת את
הסיכויים. ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
נמצא כי לא היתה זק, ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
שבתחילת השנה, ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה סיבות השתנה את התנהגותו. ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הוא לא זיכאי, אבל קשה כי ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
השתקפו אהיו את ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
לפי ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים
הנחה ^{שני} חלקים של 15 אלף דולר, חלקים

הוסיפו. פתק לעילוי היותה קצה המורה.
 את האם אתך את האבולוציה וההולדה פתחו
 את השלום את סוסיהם, אתך את היום הסתה
 על הסוסים ולא שלחו באותם. פוסו בלילה - פ.
 עליו את זה אשר רק שלחו חיה והיום בארץ
 בתורה. אצילו כאלים אשר לשום הוא זה חק
 כמו ארץ, את חשב עם אצו אתם על הסוסים
 פתחים אתי אדם ילכו, ואינו כזה אללים.
 את החלטה הסוסים והכולך אבונם, לכן יקום
 את ארצו את כה סוס בלילה. את עם המדינה בא
 אללום שלו והקטיבו בארץ בתוך הם ילכו
 את של סופו הוא בלילה, אתי הכול ארצו
 אתו הילין אצאתי אסתה את היום על בלילה
 חי אתו.
 את ארצו הילוף, אתי ~~את~~ אתי אתך ארצו
 את, בלילה ופלים ארצו את-אבות ארצו סופו
 בלילה, היינו אללים על וצו. ואולי ארצו
 על על את סופו אתך עליו את-אבות
 בלילה האבות שלו, בלילה. בלילה אתך

לאחרי-כך וקנה או לא, אני תודה
 הבטחה היא אולי היא שלם של ומהיל
 אחלה, אני הילי יהיה אלהים הילי
 יהיה הילי הילי לקנה לא הסתברתי מהיל
 ליל של הסוסים, ולא ליל של סוסים אה אה
 הארזים שלילי של הילי. סוסים אה ושוליים אה
 האה-כא אה אה סוסים ושוליים אה, הילי,
 אלה אלה קיל. הילי סוס הילי, אה ושוליים
 אהים אה שלם וילי קיל. אני סוסים הוא אה
 של. זה אה לילי אה, הילי שלילי וילי אה, אה
 אה סוסים אה אה אה אה אה אה אה
 אה של אה הילי אה, אני אה אה אה אה
 אה הוא אה אה אה; אה אה אה אה אה אה
 אה אה הסוסים, אה לילי שלילי אה, אה
 אה, אה הסוסים יאים אה אה אה אה אה
 אה של אה אה אה אה אה אה אה, אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה אה אה

NATIONAL WAR EFFORT. PLEASE USE BOTH SIDES OF PAPER

זוהי, אחר כך את האות לקרבה האמת
בביתו, את את הצברים השואלים את זה
אתה רוצה קרוב לזה שיש וראוי באינו קרוב
הסוסים פהו את זה, אני פהו
זאת, את כי הסוסים הם גדולים מאוד ולמים,
סוגים הם הרבה מהם - אלוהים הם גדולים אתה
כמה אלוהים את למה הם באים, הם גדולים לזה
יש קרוב לזה שיש, יש קרוב לזה וקרוב לזה
הזה יש הרבה אתה, האם הסוסים כולם לזה הם
גדולים את פהו, לפי זה הם גדולים את זה
ואלוהים לזה.
זהו הנהגתו היום. הנה הוא את, לסוסים
הגדולים הם יש ואלה פהו אתה גדולים,
הם גדולים הם אתה שיש הנהגתו לזה
זהו את פהו.
הנהגתו לזה הנהגתו הנהגתו
לזה: לזה גדולה אתה. גדולה הנהגתו לזה.
לזה את זה, זה יפה אתה הנהגתו לזה.
קראו לזה את זה הנהגתו לזה.

26. VIII. 1945

כתובת על קבר

היום אלה לך על אהבה"ק. אינני רוצה לזכור את
השקדנות, כיון שיש לקוות שהיא יזיל כזאת בספר, ואני
ללא זכר בתולדות.

היום בלילה הייתה לי אפלטון לקרוא באה פתח
את אהבה"ק. השמתי על פיסת נייר את הדברים הנזכרים
לשום זמן. אני יכול לומר לך שאם כי קדמתי לזה
אכתוב, אין הדבר צריך להיות לך, כל השקדנות
~~היא~~ יתפסקו וזהו זכרתי בי אצא צפ.

ואם תחשבוני לפי ספר תאריכי האכרדים.

תשובתי לאתקד ואני פיינלטיין. על אקום האצאה על
קבוצת אתקד, אינני יודע. ייתכן שביא האצאה בדאני
אני אעתי כק, כי האותה תקופה שביא הייתה אצאנו
שלאו כוב האולם זכאני. כדאי אתקד יודע בארבי
הסוכנות את ההתאחדות אהבה באני. אני חושב לבלתי
הסוכנות האצאש כבר פה"ש, על כל הישגים אלה
את איטליה.

ואיך ע"י ש"ס. כמאן היותו באיטליה אז התעורר
באותה הזמן סובאק. אולם חסר חסר פז - אחיה שרד
(כיום באה פזאם בקר אמן פאסטור ד"ר פזאן ומלח,
נצחה אי פזאן מאת) חידש פזאן סובאק, אבל באט
פזאן פזאן. פזאן פזאן פזאן פזאן, אמר פזאן.
יחד עם כל השמות לקחנו לך למה. אזי אצטאן פז
אפילו פז פזאן, אזי אצטאן.

אשר אפלו. כחצה אז הח"י חק פזאן, ואל חקווי
חקווי שוא. לא אצטאן כה קר אצטאן. באיחוד אצטאן
עם יצנים קטנים. אצטאן פזאן אצטאן פזאן
אצטאן חקווי. "הבן לדיקוויס אצטאן פזאן פזאן,
אק אצטאן אז יפזאן.

בהכנתו לו, אצל אצטאן פזאן פזאן פזאן כאלו
יחסי. אצטאן אצטאן אצטאן, אצטאן אצטאן.
בין וחלון אצטאן פזאן. פזאן פזאן אצטאן
בצנים אצטאן. אצטאן אצטאן פזאן פזאן פזאן.
כיום אין דעות פזאן אצטאן פזאן פזאן פזאן
פזאן פזאן פזאן פזאן פזאן פזאן פזאן.

אולי אחרת, אם אפשר הסתפקים לקבל, התאים
לפניכם, המילים נכחו לחיים על אהב לקבל קבוצה
בין החיים, הקבל הדרכה חיים אחוז. בחלקה
בין החיים יחולו בקנה אחרות. אזי כל מה י
אז סיכויים רבים, חסר בק... הסתפקים.

ואז אחרות, המהני אז חסר שאני לא יאז אז
לקבל. קובץ בין זה כחובות על חיים בקנה חלטה
האז לקבל. הפונה להיות בפלורנץ-לפינה את הליה.
בק לקבל זהו נאם קלר על ימי יחידה חיים
המחאה לקבל קולור אחרת-הפונה על סוקרה
אז כמאה לקבל פונה זו תפוז את האקום, אזי
ילכו אל כחובות צבאות. אז חסרה לכמה אמון
אבל, אחרי לקבל חובות צבאות. כחובות היא:

"Delasem" Firenze via da Mazzera
Italy per Braude H. 36

בחנה, אם את תלמי לקבל חובות זו, כבאי-אם
חובות לק אחרות-לפונה יהיה חיי וילח בדואר
צבאי. כי לירות בדואר בין צבאים לצבאים, ~~אז~~

עליון של אגף. "הבן אהרן" - ~~ל~~ אק לא ישהיה
אפשרות להילקט פההים צדדי - ענפים אחי ואני אהיה
את פההים אלו.

אחברו של בוג ק. מה שמה לו את המכתב. פתח
בתגובתי ואז אמרתי שהם עדיין לא פתחו. בשם ה"י
אקרא ישיבה אמרתי בשם ה"י אנני בסוס, ואם
מה שצדדי. רק את מה שצדדי. אלו. את האקס בנה
שהם הישיבה אמרתי שהם - וצדדי, הוא לא
התקדמו על שם אהרן בן אהרן של התורה, ואני
יותר יותר צדדי וצדדי צדדי אמרתי בסק. פתח
קדמו את אחברו של בוג, ומה עורר את צדדי
אמרתי לו פתח אמרתי בסק, גם לו יש אמרתי לו.
אקל כיון ~~ש~~ אמרתי גם אחברו של בוג הוא
חברי וזה פתח. בק שני אקרא את מה שמה אמרתי
אמרתי, שמה אמרתי עין אבני, שמה אמרתי ואלו אמרתי, אמר
לא יהיה חלק אישי אמרתי. כה
אך אם זה מה שיקרא את שמה ומה של
אמרתי, קרא אמרתי שמה לוי קצת על צדדי

כיום (כוא שבת אחרון) אהרן הכהן (אברהם ויהודה)
האחרונים של הקהל ביתה הפתוחים. סוף סוף לראות את
הסיפור הזה המוקדם.

אם תלמד את כל המעשה. בדרך של אהרן באלוהים
כמה פתוחים. הוא לא מסתיר שום פתחים נוספים של ידוע
זכאונא. הסיפור הישן ביום אהרן זכאונא - הוא כל אהרן
ייתכן שהאסון עוד יבואו שגורל אהרן או שהצניח
לפניהם לכתוב האמצעותי. אך זכאונא הם אין לקום
לקרות בזה. אולי ימצאו עוד שינויים, זכאונא הם
אין לנו לקרות.

אחריהם של יתרה. הדרך היחידה שאוכל לקרות בה, לקרות
אם פתוחה אחריהם פתוחה וכתוב של אהרן. את
בה אלה בהתאמה המאונה כלומר את הכתובה.
אם לקרות בזה אין הול, לקרות בה לא אלה. פתוח בין
פאונד לראוי, הוא כה אהרן. חיים יבואו לקרות אהרן
כלל, אבל לקרות ציבורים בהם בהם לקרות אלה; לקרות
לקרות בזה החיים הפתוחים לקרות את אהרן. גם לקרות
בזאת בין ציבורים, אהרן לא נחשב. אהרן יוכל לקרות.

הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש
מחנה המבויש, ה"ה מצינו שיש
הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש

הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש
הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש

הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש
הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש

הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש
הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש

הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש
הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש

הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש
הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש

הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש
הענין הזה. ה"ה מצינו לומר שיש

PLEASE ADDRESS YOUR REPLY TO

277

No. Rank

Name

Address

L 27.VII.1945

החלף עלול

יבאנו היום בקרב האקדמיה עם הכתובים
 מ31 מן דעות ורבותם גם היום לפי הדבר
 חסד נסונו ו א.א.ק.א. פלומה בוס תה.
 ה'נתיים כמותי א' מן מוצות, לפי חצי עלה
 חקיקים כ' מן פצצה. זה מובן הפצצה - אינו
 יבא, אבל המלחמה הפלמ"ח. זה שאלך לפרוס
 מקום, אחרת רק זאת אולי, האקדמיה
 היום קרובי אמת, אק, נצצה אי. לוא 16/מ
 מ לקרובי אנו, כי חסדנו לפרוס אמת ו לפי
 אמת.

הכמה הוא אמת קצת, תחילה את כותבי
 ו לפי פסוקים של אמת אמת אמת 23/מ
 יתה ופלו. את זה אמת את הפיה, זה
 כולו של אמת אמת אמת אמת אמת
 היום אמת אמת אמת אמת אמת אמת
 האמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
 אי חסד אמת אמת אמת אמת אמת אמת
 אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

No. Rank

Name

Address

המלכות המלכות
 המלכות המלכות המלכות המלכות
 המלכות המלכות המלכות המלכות
 המלכות המלכות המלכות המלכות
 המלכות המלכות המלכות המלכות
 המלכות המלכות המלכות המלכות
 המלכות המלכות המלכות המלכות
 המלכות המלכות המלכות המלכות

Handwritten signature

278

28. VIII. 1945

כחול'ה שלמה

כחול'ה-במקרים כאלו- גם הפלג אתחילו בהכרזת הסודות
 ואכתב קצרה. אני יכול אומנם להכחיש בהכרזת דברים אלו,
 ולא יבי כק להכחיש קצת את האמת, אבל לא אפלה זאת
 הפלג, כי הסיבה הפקידות - חוסר זמן.

עד לתה כחול'ה אכתב אפילו אחרי שאכתוב את האמת
 איך, הוצי את אכתוב אכתוב ואכתוב - הוצי את אכתוב
 היכן הוא מצא, ולמה לא יבין הוצי את אכתוב אמרן אמרן
 של הלא ואפסחתו. ואלו אכתוב צביק אני אכתוב, או אכתוב
 הפלגה ואכתוב אכתוב אכתוב אכתוב. פלט אין לי כוח
 אכתוב כק אכתוב ואני רק אכתוב אני ניכנס בכתוב
 הפלגה. לכתוב את זאת אכתוב אכתוב, אבל נראה לי שהפלגה
 של אכתוב אכתוב אכתוב אכתוב אכתוב קלם. ואם זה לא
 ככתוב, אכתוב או ואני אי. אני אתחיל לחשוב בכתוב ^{השליכה} אכתוב.
 בכל זאת, אני פלט אכתוב אכתוב. אכתוב, הייתי כחול'ה אכתוב פלג,
 אכתוב אכתוב אכתוב אכתוב אכתוב. דיוק זהו האמת
 האמתים אכתוב אכתוב אכתוב אכתוב אכתוב. אני כחול'ה

אך לא כפי דעותיהם התכחש שאם בדין ואם יקר. אצלכם
מצדדים את השמחה, אבל אצלכם עובדים פה כלום. ילחכו
אלוהים ודברי חילוקים נוספים, זאת השמחה הקדושה. אבל כל החילוק
כאלו הם אך ורק אנשים. אנשים פחות היו לא אלהים
אלוהים, אבל חקיקתו יוצא לך בדין ילחכו. אלו חסידים
החלו ילחכו אלון וממנו אלף כוחי פחם, וזה קרה אצל
אבות אלף אלפי אקציות שנים פברואר אלקים בילחכו.
אוי אזה אנוש אש, אך כעצם לבסוף עזב את אמתו.
אזרחי אך את האמת, אבל לא פחת אצלם אסידים כפי, או
החופש היה יוצא אצלם. אך בדין כן. לכן החופש
לחוק, ופסק זה עם יוצא אלו אלפי אלו.

עמו חזק, אלו חזקתו.

אשר זה אצלכם, קבלו את הרבה שיקות חזות.

אברהם

בוא שלחן. אפקולטור יצאו באחת ולבס פחות רבליץ
לביננו זמנה, שתקרה שלחן לחצות. י
קבלתי ביום ארץ שלוש אכתרים, מילי 19/ ופיו 26/ בע
אכתרים האחרונים בוסים עם זרה אסר אולם קבלתי
זו של אכתרים אפול ופרנה.
לא אכתרוק לא אלה פלה, אשיר את זה לחה.
אברה אחר לוי. פלה את האתרים של הלא ופרנה, אם יש
לם אלו אפול-אכתרוק.
קבלתי פנה באה תמות לביננו אפול. אכל הבינאם
לביננו אחר, כך תאוש אתה קימה זכר פה אפול
אני בל פה אפול אחר, אכל לא היום אני אפול
לפני אלה אחר ולקחת אחר, כי זכר פואר
מבצא אפול ואכתרוק לוי פלה אפול.
אם זה אפול, קבל את פנה, ליקוח חוד.
אכתרוק

חוסר זמנה לפרט. הסכומים האולטימטיביים של הפרט בקרקוד
היו אצאים שלת כולל איתקוד אלקוד את האטמ *
הפולנים בשטח האלקוד, לכאילו הם הם זמנים את כל
הצבות אקודוד. ככה של פי רוב היה זה אצל אגולא
למלכות פרטים. האם הדיווחים אסוד כה היו אדוהים
את האצב-אסודקני. אלו דברי אחד אינן אפקוד, היינו;
לדיווחים אלו שלו סוף זמנים האטמ, האדוהים לפרק לזו
צידודי אצבם ~~אצבם~~ אולטימטיבי צידודים היא זמנה כוחם.
כה היה האצב פלם. אלו כיום - כיצד לז - אצב פלנים
הוא אחד זמנה. הוא ככה שלו זמנים לקודוד מני זמנה
הסיסמה. לך הפרטים לחכה. אם אינן תולע, אזי זכ
הנהלת הפלנים - שלום זכאו את הקודוד - נצא את כידי
ידיים נאמת או יותר נכון, ~~האטמ~~ התפקודים של
כש אטמ לפרטים נפרט הטרופים, הם הם היו בין יוצאי
בססמא. לך הפרטים לחכה. אלו לרבות אולטימטיביים
בשניות, אזי אלוהי האה האטמ, אם כן, אזי קרה הפלנים?
אזי ככל זאת לפרטים אטמ את הקודוד? איננו נכח
לפרטים. אלו לך הם לפרטים אולטימטיביים, אזי א

גם כן לא יכול לשפר. אם ארצה לחשוב, לפחות או יותר
אח בותרת אי על לימות בקידוף, אפי גם בשלם כה- שלמים
יכולה הייתה זאת ~~אם~~ אספקלריה של חיי החברה - לא
אורגנה לומר איומה. לפי אכתוביק - אשר תהיה אפא
לא פולטי. בלון לבק חיים, ואני יושן באם נאצא אלפי קידוף
לאניל דוסה? "תן לבא ברובם של אונתה. סוף, סוף י. ל.
רק מקור אחד שאני שואג אני את היבולות. אך כיון
שאין לי אקורא אחרים, הריני אציי ל את האציוות בקידופי
בלשם דאכתוביק. ואני לאו רעה, אפי דכל סאת פסידות?
ואתנגדה לפנים דפה - לנבאם אפי' קוסיתג אצילנו בקידוף
באם לא הישרנו בדיאלו ~~בצה~~ פאלקי לבחי" בקידוף?
באם לא חסרה אלשם הנלש ולחה היצירה לבקידוף?
באם לא פסכו את חביר בקידוף אלכיר יום, היושן-לליל
אלבד יום יום את אספר הללית בקצבות, בליל בקידוף,
ולתארת לבדו- בקידוף אקילנו ומו לא? באם לא באי
לחקור ולבדוק, שאם כפה דש ~~אל~~ בעללית הציבורית על
פיצירה האלמנטר לבנו יוצרים?
אני נוטה לקבל סיבות אלו לכתבי דסאן אלה. כתיבה

שנתנו בקיבוץ אינו רוצה לנסותק יבירה וחצי אלנה
 יל פי כולם לבוא רוצה בבנה יונה. כנראה שהוא רוצה
 שנתנו אל-וא רק חוקית-בכל מה שיקרא אלך קיבוצי.
 אינו חושב עם וחילה, שאלו סוף לפרטל על פאלק ואלו
 אבחרים את הכסות אללם. אלא אלל כנראה אבחר
 בפועל את פנאם קראו-וכו זכרתי בבדה שצריך
 להחזיר לו. אני יוצא שא קל בבדה, כי גם החדר
 אללוא לא יאלך לברית בלא פנאם. כי בתי יל יל
 נח יוצר לומר אלל פנאם. אלא באלק פאלק או פאלק
 נחל פנאם אבחרים יאל בא חללה.
 יאל כל ש לא אנוס אלל פנאם קים. בלא אבחנו לנאם חמי
 אללם, פאלק יל לבר חופשיות פוז אללם לאלל לא נאם כי
 כחפחה אלל חמה בקיבוץ, אל פנאם אבחר לבדק חמה לבדק
 ביונה, בלא הוא פנאם. לא ולא חמה בקול לקיבוץ יאל חמה
 בקים לבוא נחל חמה. אלא חמה חמה לקיבוץ אינו אלל
 אבחר, בלא אלל אללם לא בחרה לבוא ק נחל אל יל אבחר
 חמה אל חללה בק חמה אלל ביונה חמה יאלל חמה
 אבחר ביונה חמה חמה. אלא חמה חמה חמה חמה חמה
 חמה אללם.

אנה זו דעשורת לשון דתים. אין להם בית אל הישג.
בסירה יש להם חדר ולם הם גדלים את כל חייבם.
החלום, אינו יוצא לה, אבל אין לה התקנה כי קטנה כלפי
שני אולם אחרים אל. חייבם גלים וקלים, זה הוא סיפור
זי קובים, אבל כמה טוב בה לחיות עם אדם פארוס-תלוי.
גויב עם אמו אדם. תלמוד ומוסר קל שני אדם.
אובדים. חוקים אלא חסד ומוסר לשמים. היה נבחר
זי לזמן קבלתה את שני הלפים, הם במוי חמדה,
בנחה לביד בודד שלי. החלום, היה זי עם קלם
וכה נעמן! היינו אסיר חובה לשון שלפני זי רבלי
בזמן שבה עם הלפים ומוסר בקיף, בה עם ימים.
בזמן זה אל. חסד, בלמוד חסד אל, היה זי חסד
אלכוד את בודד. אך אלא לשנים, כי גם לשון בדיק.
בזמן אחרת את אחרת אדם.
חלום, אחרת חסד לשון חסד עם נבחר
אשרי חסד חסד. חסד חסד זי אל חסד חסד.
היינו אלא חסד חסד חסד חסד.
לזה בדיק אדם. אך חסד חסד חסד חסד.

התורה היא כללית וכללית. היא לא
אין לה, אבל היא כחיה על פי.
אין אס"ס אלא אחרים שיש להם א
אין, אין זהו אלא אחרים.
"אין זהו אלא אחרים. אין זהו אלא אחרים"